

revija Zveze tabornikov Slovenije

tabor

marec 2016, letnik LXI

Tiskovina
Poštna plačana pripostki 1102 Ljubljana

Ultimate frizbi
Izpostavljam: VODA

Kaj me žene v
taborništvu?

TABORNIKI

Kolofon

Glavna in odgovorna urednica

Nina Medved (revija.tabor@taborniki.si)

Urednik fotografije

Matic Pandel (matic.pandel@taborniki.si)

Urednica sklopa Igra

Petra Grmek (petra.grmek@taborniki.si)

Oblikovanje

Igor Bizjak (igor.bizjak@taborniki.si)

Lektoriranje

Zala Šmid (zala.smid@taborniki.si)

Spletna urednica

Jerca Trček (jerca.trcek@taborniki.si)

Novinarji in sodelavci

Jure Ausec, Miha Bejek, Jaka Bevk,
Eva Bolha, Vesna Bitenc, Gašper Cerar,
Borut Cerkenič, Petra Bregant, Teja Čas,
Tea Derguti, Mojca Galun, Tomaž Horvat,
Martin Justin, Primož Kolman,
Frane Merela, Katarina Miklavc,
Jona Mirnik, Urša Može, Boris Mrak,
Anja Novljan, Živa Novljan, Tadej Pugelj,
Lucija Rojko, Tadeja Rome, Tomaž Sterniša,
Zala Šmid, Domen Šverko, Blaž Zupančič.

Naslov uredništva

revija.tabor@taborniki.si

Izdajatelj

Zveza tabornikov Slovenije
Einspielerjeva 6, Ljubljana
01/3000-820, pisarna@taborniki.si

Predsednik izdajateljskega sveta

Igor Bizjak

Grafična priprava:

Tridesign d.o.o., Ljubljana

Tisk: Schwarz print d.o.o., Ljubljana

Naklada: 6750 izvodov

Revija Tabor sofinancira Ministrstvo za
izobraževanje, znanost in šport RS.

Revija Tabor prejmejo vsi člani Zveze
tabornikov Slovenije s poravnano letno
članarino. Članarina in prejemanje revije
sta vezana na koledarsko leto (januar-
december).

Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana.

Revija Tabor je vpisana v razvid medijev
Ministrstva za kulturo RS pod zaporedno
številko 792.

ISSN 0492-1127

Voda, vir življenja

Voda je v enem svojih lepših agregatnih stanj pretekli mesec razveselila tabornike na zimovanjih, ki so se sankali in postavljali snežake. In ob svetovnem dnevu voda smo vam v reviji Tabor pripravili vsebine na temo varčevanja z vodo, celinskih voda ter varstva narave, ki bodo v užitek vsem radovednim varuhom narave, tudi starejšim.

Letošnji slogan 22. marca je "Boljša voda, boljše delo". Kar polovica vseh delavcev na Zemlji je zaposlenih v sektorjih, povezanih z vodo. Milijoni med njimi nimajo zagotovljenih niti osnovnih delavskih pravic. Zato imam predlog za vas. Na ta dan (to bo v resnici navaden torek) **opazujte, kako voda vpliva na vaš šolski ali delovni dan.** Ali imate dostop do nje? V kakšni obliki? Od kod prihaja? Je neposredno povezana s tem, kar počnete? Količina in kakovost vode vplivata na naša življenja ter lahko celo spremenita družbe ali ekonomije. Saj kot pravi portugalski pregovor: "Šele ko vodnjak presahne, cena vodi zraste."

Naj vaš zagon za varovanje narave ne presahne!

Nina Medved,
glavna urednica

Korajža se opravičuje: V prejšnji številki nas je obiskal tiskarski škrat. Pozabil je zapisati, da je prvo mesto na Glasu svobodne Jelovice zraven ekipe VDO osvojila tudi ekipa Ta zadnji šotor (RKV). In še, da je fotografijo sestanka tabornikov z državnim sekretarjem posnel Jaka Fortuna - Jack.

Zgodba z naslovnice

Avtor fotografije: Matic Pandel

Visoko povabilo

Ljubljana, oktober 2014

Fotografija je nastala na lokostrelskem tekmovanju Zlata puščica, kjer sem, v želji po pogledu z višje perspektive, splezal na bližnjo opazovalnico. Opazil sem, da se spodaj veselo sprehaja Mark. Ker sva z Markom člana Rodu podkovani krap Ljubljana in ga zato dobro poznam, sem ga povabil, naj se mi pridruži na opazovalnici in ga ujel, ko me je pogledal med plezanjem.

TABORNIKI

Dejavnosti ZTS
sofinancirajo:

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE,
ZNANOST IN ŠPORT

Fundacija za šport

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA OBRAMBO
UPRAVA REPUBLIKE SLOVENIJE
ZA ZAŠČITO IN REŠEVANJE

Aktualno

4 Novice /

Po Sloveniji

5 Novice / Od lopate do
pležuha in Čas za
pomlad6 Novice / Pohajkujemo in
se zabavamo7 Novice / Taborniki
praznujemo

Igra

8 Veščine / Eko policaj in
Poznavalec morja

Dogodivščina

12 Veščine / Celinske vode

14 Naredi sam / Varnost pri
učanju uporabe noža

16 Zavozlano / Mrtvi voz

Raziskovanje

17 Orientacija / Tehnike
orientiranja za GG-je

- 18 Igre / Ultimate frizbi
19 Z ognjišča / Kavbojeva
večerja
20 Varno v naravo / Prva
pomoč na taborjenju

- 21 Astronomija / Kako daleč
so zvezde?
22 Taborniška skrinja /
Roverway skozi čas

Aktualno

- 24 Tema meseca /
Motivacija v taborništvu
28 Intervju / Leon Kebe
30 Strokovno / Taborniški
programi promocije
zdravja

- 32 Stran vodstva ZTS /
Članska izkaznica,
Državni mnogobojev in
Skupščina ZTS
33 Aktualno / Podiramo
meje v glavah
34 Mednarodno / MOOT
33 Svetkova avantura /
Božično potovanje po
Makedoniji
36 Od rodov / MZT praznuje
20 let!
38 Reportaža / Megamodul
39 Od rodov / RPG Izlet
v neznano in RXIS
Srednjeveški izziv
40 Od rodov / RBK
Zimovanje in
Vabilo na MČ vikend

- 41 Od rodov / RBS Šempeter
Dvojno zimovanje in
RPEJ Zimovanje
42 Od rodov / RJZ Zimski
tabor in POT kliče!

Razvedrilo

- 43 Strip o Lisjakih / Lisjaki
in začetek pomladi
44 Knjigožer in filmoljub /
Italijanske pravljice
45 Pesmarica / Nisem še
vrgel

Aktualno

- 46 Koledar akcij
47 Zadnja plat

Sneženo dobro

Besedilo: Uredništvo

Taborniki dobro izkoristimo vsak mesec. Ko ga obarva snežna pravljica, je raziskovanje narave še toliko bolj zabavno!

Od lopate do pležuha

Obvezna oprema na zimovanjih je bil pripomoček za dričanje po snegu! Nekateri so poleg igranja na snegu še izvajali poskuse: **Rod II. grupe odredov Celje** je ugotovil, da hitreje spraviš spalko v vrečo s tlačanjem kot zlaganjem in zvijanjem! Izpopolnjevali so tudi kuharske veščine. **Rod kranjskega jegliča Spodnja Idrija** je na čarobnem zimovanju med eksperimenti pričaral barvno peno ter nove rutice! V **Rodu bistrega potoka Muta** so pričarali ogenj na snegu.

V slogu Vojne zvezde so se zabavali v **Rodu bistrice Savinje Šempeter**: izdelali so si celo svetlobne meče ... **Rod Ukročena reka Maribor** se je prelevil v super junake, ki so utrjevali ročne spretnosti. **Raškiški rod Šmartno**, **Rod Podkovani krap Ljubljana** in **Rod Močvirski tulipani Ljubljana** so vzeli temo Poletje zares in se v kopalkah hladili - na snegu. **Močvirci** so z mlajšimi člani potovali po vesolju, podobno **Rod Veseli veter Murska Sobota**, ki so ga na tujem planetu gostili vesoljci.

Drugi so se zabavali v dvojce: **Rod bistrice Savinje Šempeter** je na Skomarju obiskal **Rod Zelena Rogla Zreče**, ki se je sodeč po videu, ki so ga posneli, imel odlično. Nato so MČ-je posebej peljali na zimovanje in opravili številni prestop. **Rod Hudi potok Šmartno ob Paki** je zimoval z **Rodom Mrzli studenec Mislinja** na temo Big brother. **Rod belega konja Slovenske Konjice** je drugič zimoval samostojno in tokrat jih je bilo dvakrat več. Podelili so 17 rutic, mmm!

GG-ji **Rodu gorjanskih tabornikov Novo mesto** so pripravili večerjo iz kotlička, kuharske veščine so vadili še **Podkovani krapci**. **Rod soških mejašev Nova Gorica** je postavljala bivake in progo za sankanje. **Rod Srnjak Logatec** se je naučil plesov, kot sta ukrajinski kosak ali maorska haka, na kresu so za slovo od pusta zažgali 'čarovnico', obiskali so jih tajni agenti in imeli so literarni večer. Uf!

Po dveh letih je zimoval **Rod Enajsta šola Vrhnika**, GG-ji so postavili iglu in pripravniki zdaj namesto turkizne nosijo pravo, MČ rutico. **Rod mlinskih kamnov Radomlje** je pripravil gledališko predstavo in ustvarjal iz testa, **Rod Sivega volka** pa iz naravnih materialov pripravil kostume ter se igral lov na lisico na temo srednjega veka.

Rod zelene sreče Železniki je izdelal maketo mesta, pa pustne maske za večerno žurko, **Rod snežniških ruševcev Ilirska Bistrica** je izdeloval zapestnice in razbiral skrivna sporočila. **Rod II. SNOUB Ljubo Šercer Maribor** je podelil kopico rutic in potiskal majice! **Rod Stane Žagar - mlajši Kranj** je izdeloval maske in lutke in **Rod Črno jezero Slovenska Bistrica** je šel na večerni sprehod ter streljal z lokom.

Zimovali in rajali na snegu so še: **Rod sivih jelš Trebnje**, kranjski **Kokrški rod**, **Rod zelenega Jošta** in **Rod stražnih ognjev**, pa **Pokljuški rod Gorje** na Pokljuki in **Rod Jezerska ščuka Cerknica** v Leskovi dolini, na skrivnostni lokaciji pa **Rod Severni kurir Slovenj Gradec** in na temo skrivnosti **Rod aragonitnih ježkov Cerknica**. Zimovali so v **Kobanskem rodu Selnica ob Dravi** in **Rodu bistriških gamsov Kamnik**, posebej za MČ-je so pripravili zimovanje v **Rodu Rožnik Ljubljana** in **Rodu srebrnih krtov Idrija**.

Gozdni škrti in vile iz Rodu svobodnega risa Kočevje na Mačkaradi. Foto: ...

Korajža sporoča: Rok za oddajo prispevkov za aprilsko številko je v četrtek, 24. marca!

Po Sloveniji

Taborniki poročajo, da je bil **Megamodul** pod novim vodstvom morda najboljši do zdaj in da so se na modulih Animator, Oblikovalec, Duhovnost, Kuhar ter na Video in Glasbenem modulu naučili veliko!

Komisija za program je pričela zbirati ideje za prenovljen **priročnik Igre** v obliki kartic ter hkrati urejala sodelovanje ZTS z zunanjimi partnerji - si boste npr. ogledali **razstavo Voda** v Mestnem muzeju Ljubljana? Taborniki RPG so bili navdušeni!

Komisija za odnose z javnostmi je pripravila **novе članske izkaznice**, ki jih bomo predvidoma dobili marca na skupščini. **35. skupščina ZTS** bo potekala, če bo poslovnik sprejet, v osveženi obliki: popoldne bo na sporedu delo po skupinah, s tem pa želi Izvršni odbor omogočiti članom skupščine, da aktivno sodelujejo pri odločanju o tistih temah, ki jih najbolj zanimajo.

Vse bolj se približuje čas za velika srečanja: Državni mnogoboj bo letos organiziral **Rod Mirne reke Mirna**. Slovenska odprava na **MOOT** je pričela zbirati svoje člane, ki bodo poleti 2017 odpotovali na čudovito Islandijo. Odprava na francoski **Roverway** je uspešno pridobila finančno donacijo v akciji Objem topline. Mmm!

MČ-ji Rodu Mladi bori Ajdovščina so se prelevili v rumene podanike, GG-ji v mafijaše. Foto: Arhiv RMB

Kokrški rod obvlada snežne radost! Foto: Hana Habjan

Arhiv RSR

Čas za pomlad

Odganjali smo zimo: **Rod zelenega Žirka Žiri** je pustoval oblečen v stare mame, Piko Nogavičko, Škota ... **Rod Lilijski grič Pesje** je organiziral pustovanje za krajevno skupnost in plesal s kurenti. **Jezerske ščuke** so pustovale na TV Čohovo, uradnem butalskem televizijskem programu. Pomlad je priključila tudi občne zборе v taborniške rodove. **Rod Hudi potok** je volil novo vodstvo, čestitke!

Miha se obrača na vodstva rodov: Ne pozabite **prijaviti zimovanj** in pomladovanj prek spletnega obrazca, ki ga najdete na Stenčasu!

Pohajkujemo in se zabavamo

Zajec in potovalni računalnik Garmin iz Rodu Sergeja Mašere Piran. Foto: Armin Peček

Rod zelenega Žirka je PP-je in RR-e poslal na bivač, naslednji dan sta jih čakala fotoorientacija in prestop v PP družino. **Rod Jezerski zmaj Velenje** je peljal PP-je na zimski tabor, kjer so iskali sledi živali v snegu in prespali v naravnih bivakih, sicer pa so pripravili še modul za vodniško šolo in vodniški casino večer. V bližini slapa Savice so se motivirali člani **Rodu Bičkova skala Ljubljana**. V akciji Objem topline so si prislužili finančno donacijo za njihovo akcijo Spust po Ljubljani, bravo!

V Planico so odšli na izlet člani **Rodu upornega plamena Mengeš**, opravili so tudi inventuro hiške. Pohod v dolino Tamar so organizirali v **Rodu skalnih taborov Domžale**, na poti nazaj naj bi se sankali. **Zmajev rod Ljubljana** je organiziral izlet v Zelško jamo, obljubljali so valjanje po blatu! GG-ji **Rodu Pusti grad** so odšli na izlet v 'neznano', obiskali so živalski vrt in razstavo Voda. Skupaj z MČ-ji so se učili peči palačinke.

Rašiški rod je prislunil pripovedi o Vietnamu in Kambodži ter jedel tapiokin puding! S tujino se je povezal tudi **Rod Zelena Rogla**, ki je izvedel drugi del izmenjave Mlad in samozaposljiv, pa **Rod Veseli veter**, ki je prislunil zgodbam z jamboreeja na Japonskem.

MČ-ji in murni **Rodu svobodnega Kamnitnika Škofja Loka** so se igrali z gasilci, GG-ji pa igro Ilegalc. **Rod jadranskih stražarjev Izola** je obiskal dom starejših občanov, kjer so z varovanci prepevali, **Rod dveh rek Medvode** pa zbira zamaške

za deklico Lizo, ki ima cerebralno paralizo. Bravo!

Rod Kraških viharnikov Postojna se je našemil in drsališče spremenil v plažo. S skavti urejajo prostore, ki jih bodo naslednje leto morda že uporabljali, odšli so še v Notranjski muzej z MČ-ji in pomagali urediti štabne šotore v Centru za tujce Postojna. Mmm!

Rod Lilijski grič Pesje je MČ-je učil potnih znakov, GG-je mobilne orientacije in drsanja. **Rod trnovskih regljačev Ljubljana** je vadil skico terena ter se pripravljal

na skupno taborjenje s Kraškimi viharniki. **Srebrni krti** so pripravili delovni vikend za žirovske študente. **Rod soških mejašev Nova Gorica** je MČ-jem pripravil veliko igro, ki je preverjala njihove spretnosti in znanje, **Rod Srnjak** je obiskal paintball v dvorani s PP-ji, **Medvodčani** so z vodniki šli na smučanje, **Samorastniki** pa na travnik, kjer bojo letos taborili. Vendar je to še skrivnost!

PP-ji **Rodu XI. SNOUB Miloša Zidanška Maribor** so v sobi za pobeg premagali grče ter gostovali na radiu Brezje. **Koroška orientacijska liga** je potekala na Muti in v Ravnah na Koroškem, **taborniki z Mute** so igrali badminton in imeli filmski večer. **Svobodni risi** so svoji načelnici Marji pripravili rojstnodnevno presenečenje. **Rod Ukročena reka** praznuje že 65 let, za kar jim iskreno čestitamo!

Polž, ki so ga pri gradovih Kralja Matjaža ustvarili člani Rašiškega rodu. Foto: Tjaša Baškovič

Fotka meseca

Kitaristi so na Megamodulu pomagali skrbeti za čudovito vzdušje! Foto: Pija Šarko

Taborniki praznujemo

Starešinstvo **Severnoprimorske območne organizacije tabornikov** je na srečanju pregledalo lansko leto in načrtovalo prihodnost. **Gorenjska območna organizacija tabornikov** se pripravlja na srečanje Gootjam. O programu, ki ga pripravljajo, si preberite na njihovi čudoviti spletni strani! Februarja je potekal še MZT žur **Mestne zveze tabornikov Ljubljana**. Ta letos praznuje kar 20 let delovanja in aprila načrtuje praznovanje, o katerem izveste več na straneh 37 in 38.

In če smo mislili, da bo veliki taborniški praznik 22. februarja, **dan ustanovitelja**, smo se zmotili. Taborniki namreč raje praznujejo 8. februar in dan

kulture! **Rod koroških jeklarjev Ravne na Koroškem** je prebiral poezijo in prozo, se pogovarjal o prebranem in se pomeril v znanju o Prešernu. **Rod Sivega volka Ljubljana** je na PP akciji Kultura ga žura! postavil progo po različnih kulturnih točkah, zaključil pa s prešernimi figovimi mafini. **Rod Louisa Adamiča Grosuplje** je organiziral natečaj za sliko Najlepši taborniški spomin. **Rod samorastniki Ljubljana** se je potepal po galerijah in centru prestolnice, **Rod Pusti grad Šoštanj** je pripravil kulturno-družabno akcijo. **Rod kraških viharnikov Postojna** je MČ-je peljal na ogled predstave Mojca Pokrajculja, murne pa v Minicity v Ljubljani.

Korajža pojasnjuje: Novice pripravimo v uredništvu tako, da strnemo informacije, ki nam jih pošljete rodovi. Pa vendar na vaših spletnih straneh nato odkrijemo, da ste bili še bolj živahni, kot ste nam sporočili! Vabimo vas, da nam na revija.tabor@taborniki.si napišete, kaj vse ste doživeli v preteklem mesecu.

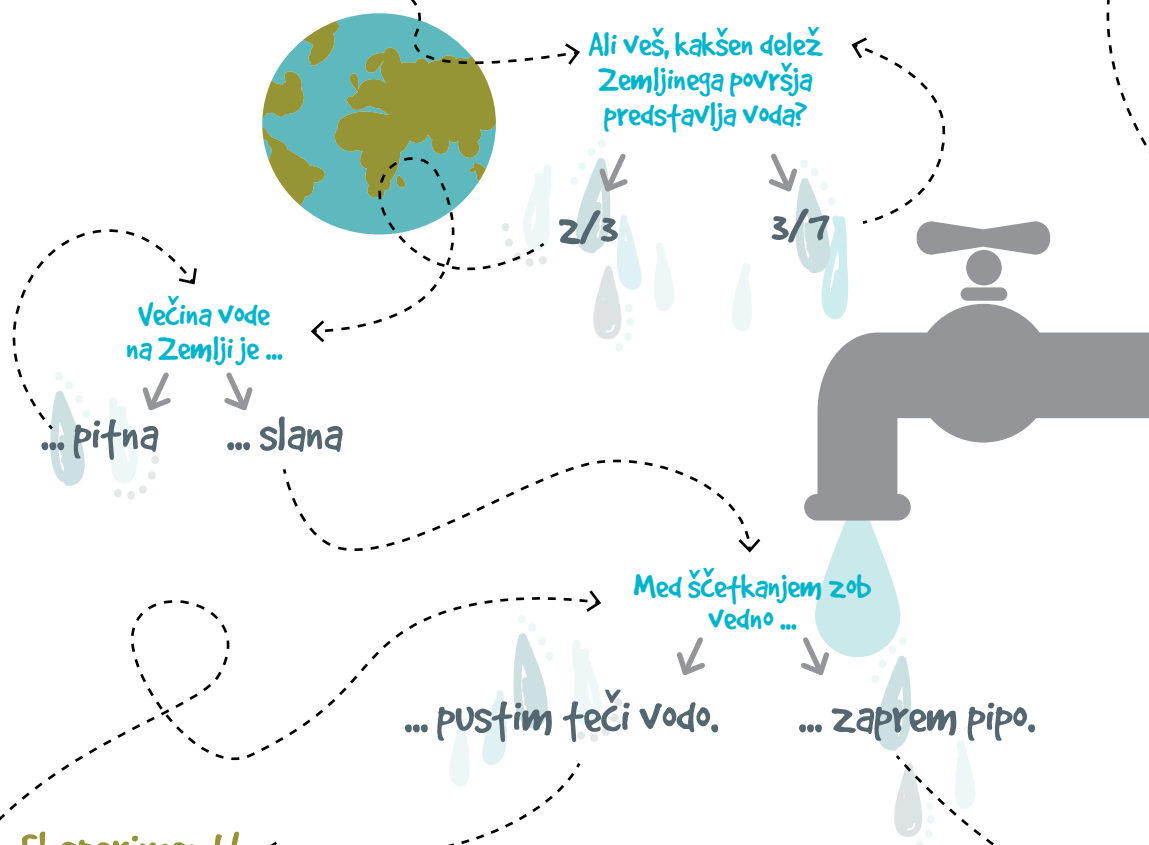
Pošljite nam tudi **novičko** za rubriko Od rodov v dolžini 1300 znakov s presledki in ji priložite fotografijo. Vanjo vključite stvari, ki bodo zanimive za druge tabornike in se pod njo podpisite! Taborniški fotografi pa ste vabljeni, da z nami delite **vaše fotografije** useh urst. Uredništvo Tabora se vam že unaprej lepo zahvaljuje!

Blodnjak - vodnjak!

Besedilo in slike: Petra Grmek

Le mesec dni pred dnevom tabornikov in Dnevom Zemlje (torej 22. marca) praznujemo ravno tako pomemben dan – svetovni dan voda. Si upaš s svojim vodom skozi blodnjak vprašanj in odgovorov o vodi in skrbi zanjo?

1, 2, 3 ... pričnite tu!

Eksperiment!

Pred ščetkanjem zob zamaši umivalnik in si nato kot običajno umij zobe ... za koliko kozarcev čiste pitne vode se je v tem času nateklo v umivalnik? Podobno lahko čez noč podstaviš kozarce pod vse pipe v stanovanju in zjutraj preveriš, če se je v kozarec nakapljal kaj vode – če so vsi kozarci prazni, si vsi domači zaslužite pohvalo! V nasprotnem primeru, torej če se je v katerega od kozarcev nakapljal kaj vode, bodite pozorni, da prav zapirate pipe oz. preverite, če katera od pip pušča, in jo popravite.

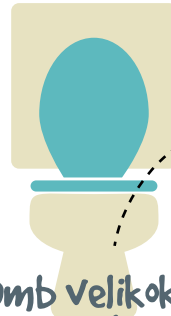
→ Eksperiment!

Zberi 5 (organskih) odpadkov, ki so ostali od priprave kosila, npr. krompirjeve olupke, kavno usedlino, ostanke olja, papirnate brisače, ovenele solatne liste, dodaš lahko tudi napol razpadlo gobico za pomivanje ... in v skledi vode naredi "ogabni koktajl". Še malo ga premešaj, tako da se bodo njegove sestavine dobro premešale, sedaj pa ... skušaj vodo v skledi karseda očistiti! Katera sestavina/ odpadki ti povzročata največ težav?

Pomisli, koliko takih in drugačnih odpadkov vsako leto pristane po jezerih, rekah in morjih. Sedaj pomisli, kdo jih (če sploh) pobira in čisti zapackane vodotoke in oceane. Mimogrede, po svetovnih oceanih krožijo celi otoki plastičnih vrečk in ostalih smeti – največji med njimi naj bi bil večji celo od Slovenije!

OPALA! Straniščna školjka ni koš za smeti – vanjo odvrženi odpadki jo lahko zamašijo in s tem posredno umazajo in zasmradajo vašo kopalnico. Tudi če smeti školjke ne zamašijo, pa otežujejo delo čistilnih naprav in onesnažujejo naravo!

Igra! Odklikaj na www.cevko.si/sekretolog in preveri svoje znanje o tem, kaj spada v straniščno školjko in kaj ne. Kako ti je šlo?

... kar v straniščno školjko

... v koš za smeti

Kot pravi fabornik/fabornica doma pomagam tudi pri čiščenju kopalnice. Po čiščenju umazane rokavice in krpo odvržem ...

... gumb velikokrat pritisnem le napol in poskrbim, da je školjka čista

... gumb skrbno pritisnem do konca in poskrbim, da se kofliček popolnoma izprazni

Ko na stranišču potegnem vodo ...

Doma pomagam pri pripravi kosila – solato operem ...

... pod tekočo vodo iz pipe.

... pod tekočo vodo iz pipe, toda vodo "ulovim" v vedro in z njo po košilu zalijem balkonske rože.

OPALA! V Sloveniji pitne vode ne dobimo le v plastenkah, pač pa teče iz vsake pipe, zato se raje odžejamo z nje. Za izdelavo ene plastenke namreč poleg nafte in energije porabimo več vode, kot je v njej! Po uporabi pa plastenka postane odpadek – v enem dnevu bi človek, ki naj bi na dan popil približno dva litra vode, tako "pridelal" vsaj dve plastenki, kar pomeni neverjetnih 100 plastenk v manj kot dveh mesecih!

Če nam je našega okolja mar, potem raje pijemo vodo iz ...
... pipe ... plastenke

V Sloveniji večino pitne vode črpamo iz ...

... čistih gorskih jezer in rek

... podzemnih voda

OPALA! Ekološki ofoki niso namenjeni za odlaganje nevarnih odpadkov in fekočin, ki bi se lahko polile in izpirale v fla in podtalnico. Enako velja za bližnje gozdove in travnike!

odpadno olje, ki ostane po cvrtju, skupaj z razredčili in drugimi nevarnimi fekočinami ...

... odpeljemo v zbirni center za nevarne odpadke

... odložimo na ekološkem ofoku, kjer jih bodo prevzeli smetarji

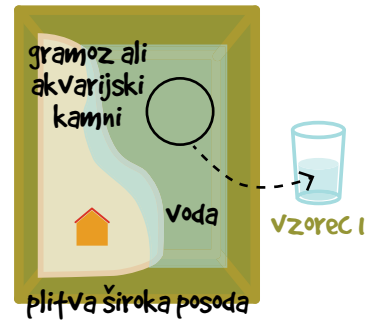
Čestitke! S prijatelji ste se prebili skozi blodnjak in tako poglobili vodnjak svojega znanja. Mogoče dovolj, da osvojite eno od teh veščin!

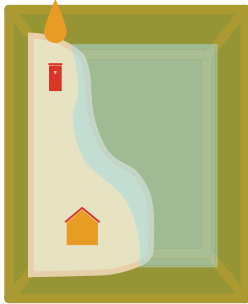
Eksploiment!

(Ideja z YouTuba: Npmmscience - Water Pollution Lab: 2 Fun Activities)

Posodo do polovice napolnimo z vodo, nato vanjo nasujemo gramoz, tako da bo na enem delu posode ta popolnoma na suhem, drugod pa bo segal tudi pod vodno gladino – naredili smo si obalo malega gorskega jezera, iz katerega s prvim kozarčkom zajamemo vzorec vode. Ker je voda v njem tako čista, da bi jo lahko pili, bi se na njegovo obalo z veseljem preselil prav vsak – zato na želeno mesto na obali postavimo tudi svojo hiško.

sadni sirup ali razredčena barva

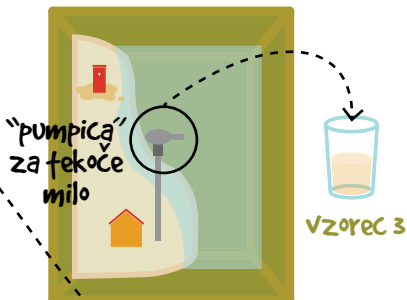
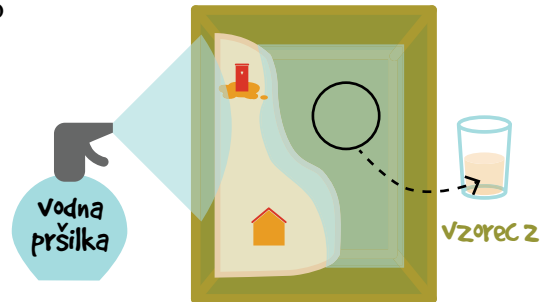

Toda ... nekam moramo seveda umestiti tudi latrino! Na mesto, kjer bo naša "latrina", zlijemo nekaj sirupa oz. barve.

Ker na srečo ob našem jezeru tudi dežuje (kar prežene nadležne muhe okoli latrine), našo obalo izdatno poškopimo z "dežjem" iz pršilke.

Če želimo, lahko še nekajkrat "uporabimo" našo latrino s sadnim sirupom, pa tudi obali jezera lahko še privoščimo dež iz pršilke.)

Sedaj z drugim kozarčkom ponovno zajamemo vzorec "jezerske" vode. Je ta še vedno tako čista kot prva? Mogoče je ne bi ravno pili, za kopanje pa bi še vedno bila primerna?

No, na srečo se pitna voda nahaja tudi v podtalnici, do katere si ob našem mini "jezeru" pomagamo tako, da v "tla" poleg naše hišice postavimo črpalko ("pumpica" za milo) in z njeno pomočjo v tretji kozarec načrpamo "podtalnico". Hmm ... je ta voda čistejša od tiste v "jezeru"? Dovolj, da bi jo pili?

Celinske vode

Veščina Meteorolog

Besedilo in fotografija: Tadeja Rome, slika: Petra Grmek

Ali se zavedamo, kako zelo pomembna je čista voda za celoten planet, ki vključuje tudi nas, ljudi? Da lahko nekaj resnično varujemo, moramo to tudi poznati, zato se bomo v tokratni številki posvetili celinskim vodam.

Voda - spojina, ki omogoča življenje. Predstavlja 71 % površine Zemlje, 70 do 85 % človeškega telesa ... Pomembno vlogo je odigrala tudi v razvoju človeških civilizacij. Za začetek spoznajmo kroženje vode oziroma **vodni krog**. Sonce ogreva vodo, ki zato **izhlapeva**. Ob tem nastaja **vodna para**, ki se zaradi ohlajanja na višini zbira v vodne kapljice in tako nastanejo **oblaki**. Iz oceanov izhlapi približno 7-krat več vode kot iz celinskih voda, zato so oceani odločilni za vodni krog. Voda prav tako izhlapeva iz rastlin. Na Zemljo se vrača v obliki različnih padavin. 79 % vode se vrne nazaj v oceane, 21 % vode pa se vrne na kopno.

Ali veš, da lahko tudi sam preizkusiš, na kakšen način deluje vodni krog? Vzemi manjši lonček, ga napolni z vodo, vstavi v prozorno vrečko in daj na sonce za vsaj nekaj ur. Opazil boš, da je vode v lončku vedno manj, v vrečki pa se pojavijo kapljice. Če boš vodo, ki se je nabrala v vrečki, ponovno zлил v lonček, boš ugotovil, da je količina vode enaka kot na začetku!

Groba delitev celinskih voda

ledeniki in sneg	69,59 %
podtalnica	30,1 %
stoječe vode (npr. jezera, kali, mlake)	0,26 %
tekoče vode (npr. potoki, reke)	0,006 %
mokrišča	0,03 %

Jezera

Jezera so velike stoječe vodne površine. Njihov izvor oziroma nastanek je raznolik. **Tektonska jezera** so nastala zaradi delovanja tektonskih plošč v preteklosti in so izjemno stara (Bajkalsko, Ohridsko jezero), **ledeniška jezera** pa so nastala kot posledica topljenja ledenikov v pleistocenu (Bohinjsko, Blejsko jezero). Vzrokov za pojav jezer **organskega nastanka** je več, del reke lahko zajezijo rastline ali živali (npr. bobri). Poznamo tudi **antropogena jezera**, torej tista, ki jih je ustvaril človek, z zajezitvijo reke ali pa so nastala kot posledica industrije (Velenjsko jezero). Jezera so najbolj stabilni ekosistemi na svetu in vplivajo na lokalno podnebje. Imajo dolg zadrževalni čas, kar pomeni, da se snovi, ki pridejo v jezero, usedejo na dno, iz usedlin pa se v vodo spet sproščajo mineralne snovi (npr. žveplo, dušik, fosfor). Ti elementi so pomembni za življenje, vendar ne v prevelikih količinah. Zato je zelo pomembno, da jezer ne preobremenjujemo z vnosom tovrstnih snovi.

Čarobna gostota vode

Pomembna lastnost vode, ki ima izjemen biološki pomen, je **gostotna anomalija**, kar pomeni, da je voda najbolj gosta pri 4 °C. Zaradi tega prihaja do mešanj različno gostih plasti vode v jezerih. Ko se voda na površini ohladi na 4 °C, je najgostejša in se zato potopi na dno. Ob nadaljnjem ohlajanju voda zamrzne od gladine navzdol, nastane led, ki pa je dober izolator in prepreči nadaljnje ohlajanje, tako pa na dnu ostane tekoča voda. Spomladi in jeseni se voda v jezeru premeša, poleti pa se spet pojavijo plasti - le da je tokrat najhladnejša voda na dnu in toplejša na gladini. Mešanje plasti v jezerih je pomembno zato, ker tako prihaja do prehajanja organskih snovi, organizmov in hranil.

Tekoče vode

Tekoče vode, npr. reke, potoki, studenci ... predstavljajo najbolj dinamičen del celinskih voda. Potok in reko lahko ločimo glede na **pretok**: potok teče z manj kot 20 m³/s, reka ima večji pretok. Prav tako se reka izliva v jezero, morje ali ponikne, medtem ko se potok izliva v reko.

Svojo pot tekoče vode začnejo z **izvirom**, kjer se stikata podtalnica in površinska voda, **tok** pa delimo na tri dele: zgornji, srednji in spodnji tok, ki se razlikujejo glede na temperaturo, hitrost vode, relief, vnos organskih snovi, floro in favno.

Reka se zaključí z **izlivom**. Reko in njeno prispevno območje poleg same struge predstavlja tudi poplavna ravnica, ki je lahko široka tudi več 100 m ali nekaj kilometrov. Ob novogradnjah je zato pomembno, da se ljudje tega zavedajo, saj se tako lahko izogonejo poplavam svojih bivališč!

Rečni režim

Rečni režim pomeni redno povprečno nihanje vodostaja med letom, največji vpliv nanj ima podnebje. Reke s **snežnim režimom** imajo najvišji vodostaj v času taljenja snega in ledu (Drava in Mura). Reke z **dežnim režimom** imajo najvišji vodostaj ob dolgotrajnem deževju (npr. Dragonja in Reka). Poznamo pa tudi **mešane režime**, kjer na količino vode vpliva več dejavnikov, npr. sneg in dež (snežno-dežni režim imajo npr. Sava, Soča, Savinja).

Vse reke, ki se iz določenega območja stekajo v isto morje, spadajo v isto **povodje**. V Sloveniji imamo donavsko (črnomorsko) in jadransko povodje: Sava je glavna reka donavskega, Soča pa jadranskega povodja.

Tako kot stoječe celinske vode (npr. jezera) so tudi tekoče vode na udaru prekomernega vnosa snovi, npr. iz kmetijstva in urbanih območij, kar v skrajni meri privede do pogina organizmov, tudi rib. Zato tudi na taborjenju raje uporabimo biološko razgradljiva mila in detergente. Ne smemo pozabiti, da se pitno vodo črpa iz podtalnice ali pa celo neposredno iz površinskih voda!

Vid je usten: Izkoristite priložnost in 22. marca, na svetovni dan voda, osvajajte veščino Meteorolog!

Naučimo MČ-je varno uporabljati nož

Besedilo in fotografije: Tomaž Sterniša

V prispevku prejšnji mesec smo se naučili nabrusiti nož. Preden se začnemo učiti pravilno uporabljati oster nož, moramo poznati tudi varnostne ukrepe, ki jih je treba pri učenju uporabe noža upoštevati.

Nož je orodje, ne igrača!

Ne glede na to, kako pozorno spremljamo in nadziramo otroke pri učenju uporabe noža, se slej ko prej zgodi, da se kdo ureže. Naloga vodnika oziroma odgovorne osebe je poskrbeti, da je možnost hujših poškodb čim manjša. Vedno moramo imeti pripravljeno prvo pomoč, ki jo mora odgovorna oseba znati primerno uporabiti. Otroke je pred uporabo noža treba naučiti, kako lahko sami oskrbijo lažjo urezino in pri tem ne reagirajo panično. Sodelovanje staršev, ki zaupajo vodniku, je lahko pri tem v veliko pomoč.

Pojavi se vprašanje, pri kateri **starosti** lahko začnemo otroke učiti uporabe noža. Odgovor ni preprost. Noža se še nihče ni naučil uporabljati v enem dnevu. To je proces, ki zahteva postopnost, potrpežljivost, določeno mero fizične moči, veliko vaje in je povezan tudi z odraščanjem posameznika.

Že zelo majhni otroci (pri starosti nekaj let) lahko v domači kuhinji pod nadzorom staršev z majhnim kuhinjskim nožkom pomagajo pri rezanju mehkih živil (banane, pomaranče, jabolka, kuhanega korenja, gob in podobnega). Za ta opravila, ki se jih lahko lotimo tudi na taborniških sestankih, ne potrebujemo zelo ostrega noža in pri delu ni treba pritiskati, zato je možnost poškodb minimalna.

Nož s fiksnim rezilom je za taborniško uporabo (rezanje palic, rezanje vrvice, priprava hrane) zanesljivo najboljša izbira. Ker pa je žal precej težko za ugodno ceno dobiti nož s fiksnim rezilom, ki je prilagojen otroški roki (predvsem oblika in debelina ročaja), se naši MČ-ji (sploh mlajši) najprej srečajo s

preklopnim nožem. Na tem mestu ni odveč ponoviti, da je bistveno bolj varna uporaba preklopnih nožev, kjer se rezilo v odprtem položaju zaklene in se zato ne more zgoditi, da bi se nož med delom zaprl, kot vidimo na Sliki 1.

Osnovna pravila

Predn začnemo MČ-je učiti uporabljati nož, jih moramo seznaniti z nekaj **osnovnimi pravili** in preveriti, da razumejo, kako z upoštevanjem pravil zaščitijo sebe in prisotne pred hujšimi poškodbami:

- Ko uporabljaš nož, imej vedno pri sebi komplet prve pomoči.
- Nož naj bo oster, pri delu z ostrim nožem potrebujemo manj moči in rezanje je bolj predvidljivo.
- Poskrbi, da je okrog tebe dovolj prostora za varno uporabo noža (najmanj dve dolžini roke).
- Preden začneš rezati, vedno preveri, v katero smer lahko zdrsne nož in nikoli ne reži v smeri roke, s katero držiš palico.
- Nož uporabljaj zbrano, ne mahaj z njim po zraku in nikoli ga ne usmeri proti prijatelju (tudi za šalo ne!).
- Nož vedno drži z močnejšo roko (desničar z desnico, levičar z levico).
- Ko si utrujen, nehaj rezati in nadaljuj po počitku.
- Če ti nož pade iz rok, ga nikakor ne poskušaj med padanjem ujeti.
- Če se urežeš, takoj povej vodniku, ki ti bo pomagal.
- Odprtega noža nikoli ne puščaj na tleh.
- Noža ne meči v drevo in ne koplji z njim po tleh.
- Nikoli ne hodi okoli z odprtim nožem.
- Pri švicarskem nožu nikoli ne uporabljaj več orodij naenkrat.
- Po uporabi rezilo noža očisti in nož varno pospravi.

Seveda se morajo teh pravil držati tudi vodnik in ostali starejši taborniki. Zahtevati, da se nekdo drži pravil, ki jih sami ne upoštevamo, nima smisla.

Med učenjem uporabe noža morajo biti otroci ves čas pod nadzorom. Verjetno je smiselno, vsaj mlajšim, nože razdeliti neposredno pred uporabo in jih po uporabi pospraviti. Naloga, ki jih pri učenju

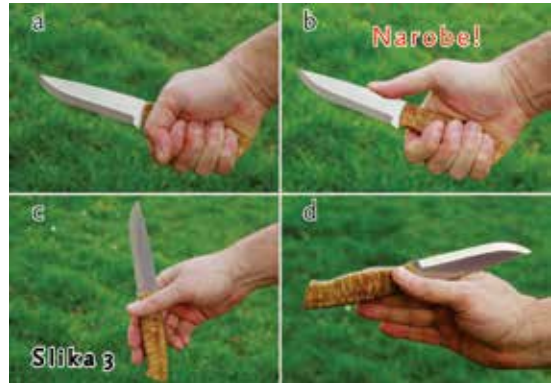

Slika 1

opravljajo, naj bodo take, da jih z lahko opravijo. S krajšimi prekinitvami med delom preprečimo možnost poškodb zaradi utrujenosti in tudi žuljev bo manj. Zelo jasno moramo tudi dati vedeti, kakšne bodo posledice pri neupoštevanju pravil. Začasni odvzem noža običajno deluje.

Zelo pomembno je, da MČ zmore in zna sam varno **odpreti in zapreti svoj preklonni nož** (Slika 2). Pri odpiranju (velja za desničarje) z levo roko primemo nož, z desno pa rezilo noža. Pri odpiranju si pomagamo tako, da noht palca zatakemo v zarezo na rezilu (Slika 2a in 2b). Med odpiranjem držimo rezilo med palcem in kazalcem (Slika 2c), dokler ne začutimo (slišimo) vzmeti, ki učvrsti rezilo v odprtem položaju (Slika 2d). Pri nožu z varnostnim zaklepanjem se običajno pri odprtem položaju rezila varovalo sproži samodejno. Nož odpiramo vedno stran od telesa. Pri zapiranju noža najprej sprostimo varovalo (če ga nož ima, Slika 2e in 2f), nato pa nož zapremo na enak način, kot smo ga odprli (Slika 2g). Pri zapiranju rezilo držimo med palcem in kazalcem, dokler rezilo ne "sede" v ročaj (Slika 2h). Tako imamo rezilo vedno pod nadzorom. Med zapiranjem noža pazimo, da ročaj držimo ob straneh, da prsti niso na

poti rezilu med zapiranjem. Za boljši občutek (in pri manjši fizični moči uporabnika) lahko zapiranje noža začnemo z dlanjo, kot kaže Slika 2i.

Delo z nožem je najbolj varno, če ga držimo v pesti, kot kaže Slika 1a. To je osnovni položaj noža v roki in tega se moramo naučiti najprej. Nikoli ne držimo noža s palcem na hrbtu rezila (Slika 3b), nadzor nad rezilom je v tem primeru zelo slab.

Če želimo nož podati prijatelju, ga iz osnovnega položaja (Slika 3a) brez preprijemanja zavrtimo (Slika 3c) in ga prijatelju ponudimo v položaju z ročajem naprej, z rezilom obrnjenim navzgor (Slika 3d).

Verjetno je najbolj varno uporabljati nož sede, z rokami, prislonjenimi na kolena (Slika 4a) ali kleče, z nožem, usmerjenim stran od nog (Slika 4b). Uporaba noža, kot jo vidimo na Slikah 4c in 4d, je izredno nevarna. Ob zdrsu lahko pride do poškodbe velikih arterij na notranji strani stegna, kar je smrtno nevarno. Več o varni uporabi noža najdete v arhivu revije Tabor na taborniški spletni strani (www.taborniki.si, 2012-3 in 2012-7,8).

Vid suetuje: Pri pripravi prispevka sta bili Tomažu u veliko pomoč naslednji strani: paulkirtley.co.uk/2011/bushcraft-knife-safety-for-children in scouts.org.uk/media/552410/Victorinox-Knife-Safety-Factsheet.pdf.

Mrtvi voz

Besedilo in fotografije: Tomaž Sterniša

Mrtvi voz uporabimo takrat, ko želimo narediti poljubno veliko nepremično zanko na koncu vrvice. Vozel je zelo enostavno zavezati, pa tudi odvežemo ga razmeroma lahko, tudi če je močno zategnjen.

Mrtvi voz so včasih uporabljali za varovanje prvega in zadnjega vozla v navezi pri plezanju, zaradi uporabe sodobnih plezalnih pripomočkov pa ga pri alpinizmu, jamarstvu in reševanju ne uporabljajo več. Če ga uporabimo za varovanje, je treba pri vezanju vedno zaključiti z varovalnim zaprtim polvozlom. Pod hrvaškim imenom pašnjak ga poznajo in pogosto uporabljajo morjeplovci. Taborniki ga uporabimo za

privezovanje karabina zastave, privezovanje vrvi okoli drevesa in podobno.

Vezanje mrtvega vozla je zares zelo enostavno:

- Naredimo prekrížano polzanko s prostim koncem vrvice zgoraj (Slika 1a).

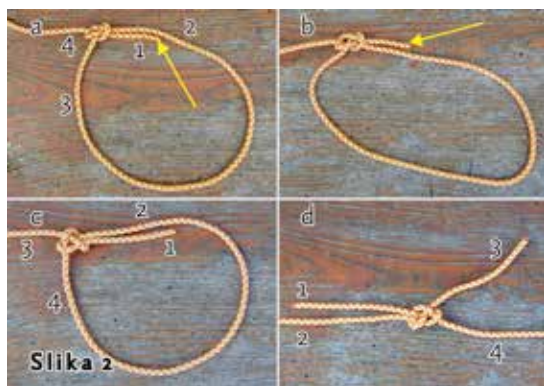
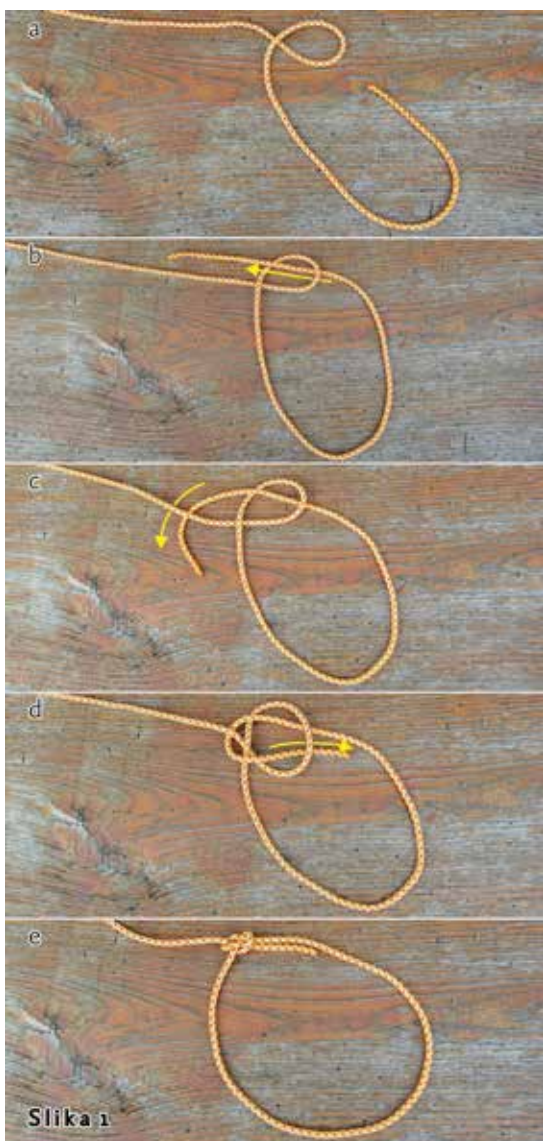
- Skozi prekrížano polzanko od spodaj speljemo prosti konec (Slika 1b).

- Prosti konec speljemo pod daljšo vrstico, nato pa nazaj skozi prekrížano polzanko, kot kaže Slika 1d.

- Vse vrvice enakomerno zategnemo in mrtvi voz je zavezan (Slika 1e).

Pravilno zavezan mrtvi voz ima prosti konec krajše vrvice na notranji strani zanke (puščica na Sliki 2a), za razliko od napačno zavezanega, kjer je prosti konec na zunanji strani zanke (puščica na Sliki 2b).

S pravilno zavezanim mrtvim vozom na Sliki 2a lahko primerjamo dva sorodna vozla na Slikah 2c in 2d. Vsi vozli izgledajo enako, vežemo pa jih drugače in posamezni deli vrvi v vozlih se nahajajo na različnih mestih (številke na slikah). Vozel na Sliki 2c so, podobno kot mrtvi voz, včasih uporabljali pri plezanju. Na Sliki 2d pa vidimo tkalski voz, ki ste ga verjetno nekateri že prepoznali.

Vid svetuje: Mrtvi voz se lahko pri sunkovitih spremembah obremenitve sam razveže! Namesto njega lahko uporabimo zanko, ki smo jo opisali v novembrski številki revije Tabor leta 2014.

Tehnike orientiranja za GG-je

Besedilo: Jona Mirnik

Če smo v prejšnji številki govorili o tehniki natančnega azimuta, bomo zdaj spoznali še grobo tehniko azimuta, dotaknili pa se bomo tudi prepoznavanja reliefnih oblik in poznavanja topografskih znakov.

(3. del)

Zdaj že poznamo tehniko natančnega azimuta, drugi način uporabe azimutov pa je tako imenovani **grobi azimut**. To tehniko uporabimo, kadar želimo hitro prečiti teren v približni smeri, da nas pripelje do izbranega linijskega objekta (ki naj bo čimbolj pravokoten na azimut, saj ga tako težje zgrešimo). Tukaj se lahko naredi velika časovna razlika med ekipami, ki znajo držati približno smer, in tistimi, ki so pri tem merjenju zelo natančni in smer ves čas preverjajo. Gre za naprednejšo tehniko, saj tehnika opusti točno poznavanje trenutne lokacije, ki pa je sploh pri začetnikih zaradi občutka varnosti zelo pomembna. Lahko bi rekli, da se tukaj učimo slednjega: "Ne vem točno, kje sem, a točno vem, kam grem in kam bom prišel." To tehniko lahko uporabimo npr. pri etapi E4-5, ZOT 2015.

ZOT 2015, E4-5: Etapa je lahko enostavna, a zahteva več časa, če ves čas sledimo cestam. Lahko pa na križišču, kjer bi po cesti lahko odšli proti JZ, enostavno sekamo daljši ovinek. V kolikor gozdna meja drži, uporabimo tehniko sledenja linijskemu objektu, če pa gozdna meja ne drži, uporabimo tehniko grobega azimuta, da pridemo do poti, ki nas pelje tik pod KT.

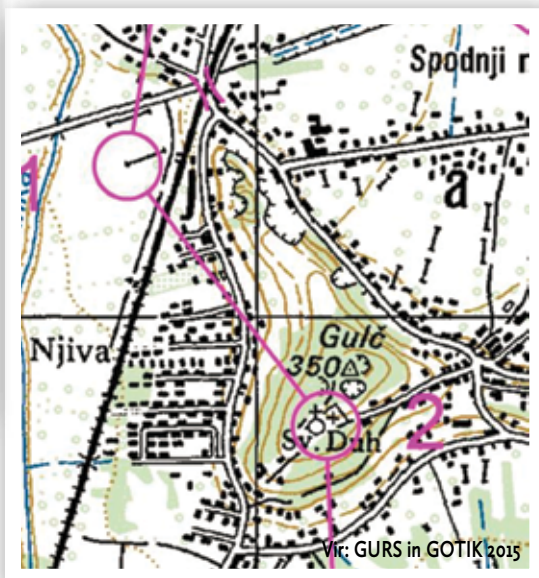
Prepoznavanje osnovnih reliefnih oblik

To kot traserji pri ekipah najlažje preverimo tako, da KT postavimo na značilne reliefne oblike, npr. vrh

hriba, dno vrtače, greben, potok, ki je vedno v grapi. Če člani reliefno obliko prepoznajo, imajo manj problemov z iskanjem KT. Prepoznavanje reliefnih oblik je ena težjih veščin, hkrati pa je osnova za naprednejše orientacijske etape, ki postanejo lažje in obvladljive, v kolikor dobro beremo relief, saj lahko takrat le-tega uporabimo tako za napadne kot tudi lovilne točke. Primer je prej omenjena etapa pri uporabi grobega azimuta. Veliko lažje je za člane, če vedo, da morajo KT iskati na vrhu hriba in ne v vrtači!

Poznavanje osnovnih topografskih znakov

Tudi poznavanje topografskih znakov najlažje preverimo s postavitvijo KT nanje, saj tako člani, ki vedo, kaj iščejo, porabijo za iskanje KT manj časa kot člani, ki topografskih znakov ne poznajo. Za GG-je uporabljamo osnovne topografske znake, kot so versko znamenje, kozolec, vodno zajetje ...

GOTIK 2015, E1-2: Že prva KT je bila lažja za ekipe, ki so vedele, da iščejo kozolec. Ekipa lahko pridobijo tudi nekaj časa, če vedo, da KT predstavlja pokopališče in ne cerkev. No, a pri GOTIKU tako vemo, kaj nas čaka na takšni točki, kajne?

Ultimate frisbi

Besedilo: Blaž Zupančič, fotografija: Lovrenc Pavlin

Iger, ki bi bile nekontaktne, primerne za mešane ekipe fantov in deklet, se igrale zunaj, ne bi potrebovale veliko posebnih rekvizitov in bi se igrale brez sodnikov, je žal malo. Taborniki sicer poznamo dve igri, ki zadostujeta vsem pogojem - scoutball in roverček, danes pa bi vam radi predstavili še tretjo, in sicer ultimate.

Recept za uspeh pri ultimatu je: en velik travnik, dober frisbi ter približno 10 tabornikov, željnih zabave in znojca.

Na večjem travniku začrtamo **pravokotnik** (približno 64 x 37 m) z dvema končnima conama (približno 18 x 37 m). Za to je najprimernejši plastičen trak za označevanje (in ne vrv!). Končni coni lahko dodatno označimo z barvnimi stožci.

Ekipa se z uspešnimi podajami približuje **nasprotnikovi končni coni**, pri čemer jim frisbi ne sme pasti na tla. Če igravec ujame frisbi v nasprotnikovi končni coni, dobi ekipa točko. Če frisbi pri podaji pade na tla, ga dobi nasprotna ekipa. Pri tem ni važno, kdo se je frisbija zadnji dotaknil, ampak kdo ga je podajal. Nasprotna ekipa dobi frisbi tudi v primeru, če podaja ni bila izvedena v 10 sekundah ali pa je frisbi odletel izven igrišča.

Ko igravec frisbi **ujame**, se mora čim prej (v 3 korakih) ustaviti, medtem ko mora v času podaje stati na mestu (lahko se obrača). Igralci v obrambi se napadalcev ne smejo dotikati. Igra nima osebnih napak ali prekrškov, sojenje pa je prepuščeno igralcem samim in temelji na pošteni igri. Ne sme nas skrbeti, če bo naša igra na začetku malo zmedena.

Pri izvajanju podaj imamo kar nekaj možnosti, na tem mestu omenimo samo dve najpogostejši - **backhand** in **forehand**. Prijem pri backhandu izgleda

tako, da postavimo palec na zgornjo stran frisbija, mezinec, prstanec in sredinec pokrčimo ter jih položimo ob njegov notranji rob, kazalec pa položimo na sam rob frisbija (slika desno). Pri forehandu pa frisbi primemo tako, da ga položimo med kazalec in palec, pri čemer je palec na njegovi zgornji strani. Kazalec in sredinec skupaj iztegnjena položimo ob notranji rob frisbija (slika levo). Prstanec in mezinec sta lahko pokrčena ali iztegnjena. Pri tem prijemu je pomembno, da s palcem stisnemo frisbi, saj s tem pridobimo večji nadzor. Posebnost tega prijema je, da mora frisbi v roki viseti navzdol, saj pride med metom do izravnave frisbija in posledično do ravnega leta.

Rok že razgibava zapestje:
Ta pravila bodo dovolj, da si popestrite kakšen pomladanski sestanek ali uro pred večerjo na taboru, za več informacij o ultimatu pa predlagam diplomsko nalogo Marka Dreua z naslovom **Ultimate, njegove pojave oblike in značilnosti** (Fakulteta za šport, 2009).

Kavbojeva večerja

Besedilo: Anja Novljan, fotografije: Matic Pandel

Sestavine (za 4 osebe): 300 g mlete govedine, 1 žlica čilija v prahu, 200 g rdečega fižola iz konzerve, 12 rezin slanine, 3 krompirji, 2 majhni čebuli, sol in poper

Potrebščine: posoda, žlica, alu folija, nož

Čas priprave: 60 minut

Rok si nadene kaubojski klobuk: Tokrat pa poskusimo okusno glauno jed s priokusom Divjega zahoda!

Mleto meso, fižol, čili, poper in sol zmešamo v posodi. Krompir operemo, olupimo in narežemo na rezine. Na rezine narežemo tudi čebulo. Ni nujno, da so rezine najtanjše, naj pa ne bodo debelejšje od pol centimetra.

Slanino do konca ovijemo okoli ostalih sestavin. Če imamo pri tem težave in z rezinami ne pridemo naokoli, lahko na vrh po dolžini dodamo še eno rezino slanine. Vse skupaj zavijemo v folijo in dobro zatesnimo. Postopek ponovimo še trikrat, da dobimo 4 paketke.

Na dvojno plast folije položimo 3 rezine slanine. Pravokotno na njih nato položimo nekaj rezin krompirja. Na to plast položimo četrtno mesa, nato še nekaj rezin čebule in zopet nekaj rezin krompirja.

Paketke pečemo na robu žerjavice. Zelo pazimo, kam jih postavimo, saj lahko zaradi previsoke temperature prežgemo folijo in zažgemo hrano. Jed pečemo 30 minut, vmes pa ves čas pazimo, da se vsebina peče enakomerno. Priporočamo, da se paketke obrača vsakih 5 minut. Po 30 minutah odvijemo in si postrežemo!

Kako organizirati prvo pomoč na taborjenju?

Besedilo: Jure Ausec - Bajs, fotografija: Žan Kuralt

Morda se vam zdi nekoliko zgodaj, pa vendar je obravnava te teme zelo na mestu. Morda je celo nekoliko pozno, saj bi morali že ob dogovoru za najem pregledati tudi varnostne vidike prostora.

O nekaterih vidikih varnosti na taborjenju smo pisali že v marčevski številki Tabora lansko leto, tokrat pa dodajamo nove. Na tem mestu bi še enkrat namignil, da je še čas, da poiščete reševalca iz vode za vaše taborjenje!

Na taborjenju nevarnost za poškodbe in obolenja med drugim predstavlja **program**: uporaba zračne puške, loka, ogenj, orodje, slabši higienski pogoji. Zato je res nujno, da ima vsak tabor usposobljenega člana, recimo zdravstvenega delavca, bolničarja, **specialista**, ki bo zadolžen za prvo pomoč. Če je le mogoče, naj bo ta oseba zadolžena izključno za to nalogo in naj ne bo aktiven član vodstva (vodnik, ekonom). V taboru mora biti vedno na voljo vozilo - vozi naj ga ekonom ali starešina, da lahko bolničar spremlja poškodovanca.

Prvi pomoči namenimo poseben **šotor**. Če imamo možnost, naj bo to deseterec (več prostora, stojna višina), sicer pa bo zadoščala tudi Savica. Šotor postavimo stran od ostalih, da preprečimo širjenje nalezljivih okužb (npr. prebavne motnje, otroške bolezni) in

da ima bolnik mirno okolje za počivanje. Po drugi strani pa mora biti šotor dovolj blizu, da je pomoč vedno na voljo. Šotor postavimo v **senco**, zato lahko tam shranjujemo tudi zdravila in podobne pripomočke, kot je npr. tekočina za kontaktne leče ipd. V šotoru naj bodo tudi **nosila**, saj lahko poškodovanec na njih leži, omogočajo pa tudi hiter in enostaven transport poškodovanih.

Nosila morajo biti obvezen del opreme tam, kjer se s tovornjakom ne da zapeljati neposredno v tabor. V šotoru mora biti poleg glavne opreme še mobilni komplet prve pomoči, ki ga lahko vzamete s seboj na aktivnosti izven tabornega prostora.

Pomembno je, da vodimo **evidenco poškodb in bolezn**i. Podatke o členu predamo staršem, saj se lahko nekatere bolezni razvijejo šele čez čas. Tak je klopni meningitis, zato je priporočljivo, da imamo s seboj liste z natisnjeno silhueto človeka, kjer za vsakega taborečega označimo mesto odstranitve klopa, da so lahko doma pozorni na morebitne spremembe na koži. Ponekod označijo ta mesta kar z vodoodpornim flomastrom na udeležencih. Pomembno je še to, da ima bolničar na voljo **podatke o zdravstvenih težavah** in omejitvah vseh taborečih in da spremlja dogajanje v taboru - hud astmatik pri štafetah ne sme teči, kuhar ne sme uporabljati sestavin, na katere so taboreči alergični, in podobno.

Besedilo in fotografija: Primož Kolman

Kako daleč so zvezde?

Zvezde na nebu so praktično nepremične. Čeprav se gibljejo okrog galaktičnega središča, pa v celem našem življenju ne bomo opazili, da se je katera od nam sosednjih zvezd kaj premaknila. Pravzaprav bi to lahko ugotovili le z zelo natančnimi meritvami. Zvezde so v ozvezdja povezali že stari Babilonci in ozvezdja so praktično še danes videti tako, kot pred tisoče leti. Razlog, zakaj se zvezde v tako dolgi dobi praktično niso premaknile, tiči v njihovi oddaljenosti. Še pred nekaj stoletji so bile zvezde velika uganka, saj so si ljudje vesolje predstavljali kot velik nebesni obod, po katerem so posute nepremične zvezde. Šele z odkritjem teleskopa pred dobrimi 400 leti, natančnejšimi meritvami in primerjavami sprememb položajev zvezd je postalo jasno, da so zvezde bolj ali manj podobne našemu Soncu, le da so tako zelo zelo daleč. Nam najbližja zvezda, če izvzamemo Sonce, je **Proksima Kentavra**. Toda pozor, če bi lahko do nje potovali z najbolj hitrim vlakom, kar jih imamo na Zemlji, ki zmore hitrost nekaj čez 500 km/h, bi do nje potrebovali kar 9 milijonov let!

Ker so se astronomi soočili s tako velikimi razdaljami, ki vladajo v medzvezdnem prostoru, so si morali izmisliti nove **enote za merjenje razdalij**. Svetloba porabi eno sekundo, da premosti razdaljo 300 tisoč kilometrov. To razdaljo so astronomi poimenovali ena svetlobna sekunda. Tako znaša ena svetlobna minuta 60-krat 300.000 km. Ena svetlobna ura pa še 60-krat več in en svetlobni dan še 24-krat več. Če vse skupaj pomnožimo še s 365, dobimo **eno svetlobno leto**, kar skupaj znaša 9.460.730.472.580,8 kilometra ali 9,46 petametra. Proksima Kentavra pa je od nas oddaljena 4,22 svetlobnega leta. Se pravi še 4,22-krat več.

Poglejmo drugače. Nam najbližje "domače" nebesno telo je Luna, ki je v povprečju od nas oddaljena približno 384.000 km, kar je malo več od svetlobne sekunde. Sonce je 8 svetlobnih minut daleč, najbolj oddaljen planet v Osončju, Neptun, pa je približno 4 svetlobne ure daleč. Oddaljenosti zvezd ne moremo meriti v svetlobnih urah, saj so le-te predaleč. Zato razdaljo do zvezd merimo v svetlobnih leth. Eno svetlobno leto znaša torej ($24 \times 365 =$) 8.760 svetlobnih ur. Večina zvezd, ki jih vidimo s prostim očesom, je od nekaj deset do nekaj sto svetlobnih let stran. A vse te zvezde lahko obravnavamo le kot lokalne zvezde,

ki se skupaj z nami nahajajo v enem od krakov naše galaksije - Rimske ceste. Rimska cesta meri v premeru okoli sto tisoč svetlobnih let, mi pa smo od njenega središča oddaljeni okoli 26 tisoč svetlobnih let. Središče naše galaksije skupaj s Soncem obkrožimo v približno 220 milijonih letih.

Zdaj smo prišli do odgovora, zakaj se zvezde v pet tisoč letih znane človeške zgodovine na nebu niso praktično nič premaknile. Ker pet tisoč let enostavno ne pomeni praktično nič v primerjavi s časi in razdaljami, s katerimi operira vesolje!

Rimska cesta, kot jo lahko vidimo iz naših krajev v jasnih poletnih nočeh daleč stran od mestnih luči.

Roverway skozi čas

Besedilo: Rok Kepa in klub taborniških zbirateljev Hrčki, Katarina De Bock

Roverway je skupna akcija evropskih skavtskih organizacij WOSM in WAGGGS. Akcija je namenjena mladim v starosti od 16 do 22 let. Starejši pa se lahko priključijo mednarodnemu osebju (IST).

Prvič je bil Roverway izveden leta 2003, kot nekakšno nadaljevanje **Eurofolka**, ki je obstajal od leta 1977 do leta 1997. Princip organizacije predhodnice Roverwaya je bil sila preprost. Sodelujoče skupine so morale pripraviti izbrano glasbo, pesmi, pantomimo, igre, kostume. Na samem prostoru prireditve so jih prikazali v obliki delavnic za ostale udeležence. Tako so se udeleženci naučili o drugih kulturah z udeležbo na delavnicah drugih skupin.

Nov koncept Roverwaya so izoblikovali na seminarju v Turčiji konec maja 2000. Tam je nastalo tudi ime in izoblikovane so bile smernice za novo akcijo.

Običajno je sestavljen iz dveh delov: prvi je "potovanje" z majhnimi enotami skavtov, ki po različnih poteh iz različnih smeri potujejo do glavnega tabora, ki je druga faza. Akcija poteka vsaka tri leta, ker pa je lani potekal svetovni zlet na Japonskem, so jo za eno leto prestavili. Peti Roverway bo potekal letos v Franciji, šesto srečanje pa na Nizozemskem že čez dve leti, leta 2018.

Slovenski taborniki in tabornice ter katoliške skavtinje in skavti smo se do sedaj udeležili vseh štirih Roverwayev. Nekaj spominov iz preteklih Roverwayev je za Tabor obudila Katarina De Bock. Slovenski taborniki pa ne bomo manjkali niti na letošnjem, jubilejnem petem, ki bo potekal v Franciji.

Foto: Žan Perko

Roverway 2003
Moto: People in motion
Kraj: Leiria, Portugalska
Datum: 31. julij - 11. avgust 2003
Udeležencev: 2400

Roverway 2009
Moto: Open up
Kraj: Úlfjótsvatn, Islandija
Datum: 20. julij - 28. julij 2009
Udeležencev: 3000

"Prvega ne pozabiš nikoli. Z avtobusom smo prišli do Lizbone in na otvoritveno slovesnost skoraj v enem zamahu, potem pa na pot vse okoli Portugalske (nekateri so potovali celo na Madeiro!). Sledili so nori štirje dnevi na skupnem idiličnem prostoru v Leirii, kjer so nacionalni park ob jezeru in le z mivkasto podlago za potrebe Roverwaya prelevili v ogromen tabor. Balkanski večeri, pogret pomfri za kosilo in Slovenija s straniščem na štrbunk kot ljubezenskim koticom so samo drobci naše prve Roverway izkušnje. Slovenskih tabornikov nas je bilo za skoraj dober avtobus in bili smo pravi žurerji, slišani na vseh koncih tabora."

"Zahvaljujoč našemu vodiču Jonu se nas je petdeseterica tabornikov razgledala po zahodnem delu Islandije in tako še pred samimi potmi in pred začetkom Roverwaya spoznala velik del lepote ter se navadila dnevov brez noči. Uvodna slovesnost v Reykjavíku in direktna pot po Islandiji - Robinzon, osvajanje gore Hekla, Survivor in naposled skavtski prostor v Úlfjótsvatnu, kjer nam niso dali miru nadležni komarji, pa tudi dolgi dnevi in poznavanje vseh naravnih in kulturnih znamenitosti tam na mrzlem severu. Kratkih hlač nismo videli!"

Roverway 2006
Moto: Dare to share
Kraj: Firenze, Italija
Datum: 6. avgust - 14. avgust 2006
Udeležencev: 4200

Roverway 2012
Moto: See. Feel. Follow.
Kraj: Evo, Hämeenlinna, Finska
Datum: 20. julij - 28. julij 2012
Udeležencev: 3600

"Zgolj petnajsterica tabornikov v enem vozu z imenom Dertušer nas je pogumno zakorakala na vlak in se zgodnjega jutra v začetku avgusta podala na avanturo proti Anconi. V bližnjem Loretu smo začeli z majhno uvodno slovesnostjo in nadaljevali pot s hojo po okoliških hribovih. Na skupni prostor v Firence smo prispeli utrujeni, a z obilico novih poznanstev. Nihče od nas ne bo pozabil pisanja dnevnika, skupne igre v Anconi, dolgega seznama skupne opreme, polnočnega čokolina in še in še..."

"Home Hospitality ali HoHo po vzhodnem delu Evrope: vse od Krakova pa do Rige in Talina smo spoznavali kulture in se pripravljali na veliko otvoritev na helsinškem stadionu, od koder smo nekateri odpotovali do centralnega tabora, drugi pa na pot vse okoli Finske. Ni nam bilo dolgčas, saj smo morali pripraviti celotno lokacijo na nadobudne tabornike iz vse Evrope. Savna, boršč (pesina juha), tihi disko in žur sredi gozda nam bodo v spominu odzvanjali še nekaj časa."

Kaj me žene v taborništvu?

Motivacija v taborništvu

Besedilo: Jona Mirnik, slike: Primož Planko

Foto: Matic Pandel

Taborniki smo prostovoljci, ki v svojo dejavnost vložimo veliko časa, volje in energije. Včasih se nam zgodi, da enostavno nimamo zagona in želje, da bi kar koli naredili, spet drugič pa se počutimo, da lahko premikamo gore, in z velikim veseljem in optimizmom naredimo marsikatero stvar. Kaj se dogaja v nas in v čem je razlika med prvim in drugim stanjem? Odgovor je kompleksen, zajema veliko različnih psiholoških procesov, med katerimi pa je izjemno pomembna motivacija. Z motivacijo se ne srečujemo samo takrat, ko razmišljamo o nas samih. Veliko se z motivacijo ukvarjamo takrat, ko razmišljamo o tem, kako motivirati naše člane. Pa naj gre za vod GG-jev, naše vodnike, rodovo upravo, naš tim, ki organizira zimovanje, vodniški tečaj ali kaj drugega. Kaj sploh je motivacija? Se lahko motiviram sam in ali sploh lahko motiviram druge? Seveda lahko. Kako? Odgovor na to vprašanje pa zahteva nekoliko več poznavanja ozadja tega psihološkega procesa.

Kaj je motivacija?

Tekom zgodovine so se razvile različne smeri in raziskovalni pristopi, ki razlagajo, kaj je motivacija. Razlikujejo se predvsem glede na različne dejavnike motivacije, katerim so znanstveniki pripisovali večji pomen kot drugim. Kljub temu pa se vsi skladajo v tem, da je motivacija psihološki proces, ki **spodbuja in usmerja naše vedenje** ter z njim povezana čustva, misli, stališča, pojmovanja, prepričanja.

V taborništvu je motivacija opredeljena kot energija, s katero dosegamo cilje in ustvarjamo okolje, v katerem so vodje (vodniki, načelniki, vodje akcij, družin ...) izzvani, podprti, navdušeni, nagrajeni in ki omogoča ter daje možnost polnega razvoja osebnih potencialov.¹

Zanimivost

Italijanska beseda motivare izhaja iz latinske movere, ki pomeni gibanje.

Pri množici vprašanj, ki zadevajo motivacijo, je najbolje, da se omejimo na dve ključni:

- **ZAKAJ** se ljudje obnašamo, tako kot se?
- **ČEMU** se ljudje obnašamo, tako kot se?

S prvim vprašanjem se ukvarjamo predvsem z **vzroki**, pri preučevanju drugega pa z **namenom** oziroma **ciljem** našega vedenja. Ko govorimo o motivaciji, nas torej ne zanima, **kako** se nekdo obnaša in kako nekdo zaznava, ampak predvsem, **zakaj in čemu** se obnaša, tako kot se.

Vzroki motivacije so lahko **notranji ali zunanji**. Notranje vzroke najdemo v nas samih. Lahko gre za osnovne fiziološke procese, za naše potrebe, cilje, vrednote, zamisli ... Zunanji vzroki pa prihajajo iz okolice: kulturno in socialno okolje, pobude, pritiski, različne situacije.

Če razumemo, zakaj so naši člani prostovoljci - kaj jih žene, predvsem pa, kaj so njihove potrebe, jih bomo lahko posredno bolje motivirali. Pomembno pa se je zavedati, da je vsak član drugačen, zato stvari, ki nekatere člane motivirajo, na druge nimajo vpliva ali pa jih celo demotivirajo.

“

"Če imaš motivacijo in željo, boš vse naredil, kot si želiš. Se pa moje delo zelo razlikuje v rodu in na ravni ZTS. Ljudje so različno motivirani za delo in njihovi cilji so različni. Na ravni rodu imajo ljudje različne motive za to, da so pri tabornikih. Nekateri le zaradi druženja, drugi, ker so jim otroci luštkani, tretji, ker si želijo izkušenj na področju organizacije in druženja. Največja razlika pa je v tem, da na ravni ZTS nismo več srednješolci in imamo več izkušenj. In vsi se spomnimo, kako je bilo, ko smo bili 'najbolj obremenjena in zaposlena bitja' v srednji šoli in nismo odgovarjali na maile."

Nina Kapelj, načelnica za program za mlade v ZTS²

Motivacijski proces

Motivacija se pojavi takrat, ko se znajdemo v neuravnoteženi situaciji. To situacijo začutimo kot **potrebo**, ki nas žene k temu, da se stanje zopet uravnovesi. Potreba nas usmeri k vedenju, s katerim bomo dosegli cilj, ki bo zadovoljil našo potrebo.

Tudi potrebe so v stroki definirane različno. Najbolj znana lestvica potreb je razlaga **potreb po Maslowu**. V njegovi teoriji so potrebe razvrščene po pomembnosti v obliki piramide. Njegova teorija pravi, da če želimo zadovoljiti potrebo iz višjega dela piramide, moramo imeti pred tem zadovoljene vse potrebe nižjih nivojev.

1. Motivation in Scouting, scouting.gissen.nl/files/sa/Motivation%20in%20Scouting.pdf
2. Izjavo je pridobila Jerca Trček.

Zanimiva je tudi **Glasserjeva definicija potreb**. Deli jih na fiziološko potrebo po preživetju in 4 psihološke potrebe: potrebo po ljubezni (bližina, sodelovanje, sprejetost, tovarištvo, pripadnost, ljubiti in biti ljubljen), potrebo po moči (uveljavljenost, spoštovanje, upoštevanje, pomembnost, samozavest), potrebo po zabavi (sprostitvev, učenje, ustvarjalnost, igrivost) in potrebo po svobodi (možnost izbire in odločanja, neodvisnost, možnost izbire načina življenja). Po tej teoriji imamo posamezniki različno močno razvite te potrebe.

Razmisli!

V vodu imaš težavnega člana, ki ves čas išče pozornost in ni pripravljen sodelovati. Katera od njegovih potreb ni zadovoljena? Članu lahko zgolj manjka kakšna prijazna beseda in sprejetost v vodu. Lahko potrebuje več moči - ponudimo mu jo z nalogo, ki od njega zahteva več odgovornosti in pomembnosti. Mogoče pa se član zelo dolgočasi, ker mu dogajanje ne predstavlja ne zabave ne učenja.

Motivacija in zadovoljstvo

Motivacija in zadovoljstvo sta močno povezana. Zadovoljstvo (ob zadovoljeni potrebi) lahko odpre nov cikel, kjer se odprejo drugačne potrebe in nastopijo drugi cilji. Ob doseganju teh ciljev pa zopet nastopi zadovoljstvo. Naenkrat lahko imamo več potreb in smo usmerjeni v več različnih ciljev. V kolikor je teh veliko, moramo določiti **prioritete**, kar naredimo s pomočjo vrednostnega sistema - kaj nam je bolj pomembno. Veliko teh procesov se dogaja na nezavedni ravni.

Poleg potreb, pri katerih lahko določimo zelo specifične cilje za njihovo zadovoljitev, pa nas lahko

motivirajo potrebe, kjer so cilji veliko bolj splošni. Te cilje bi lahko poimenovali kar **vrednote**. Vrednote so stvari in kategorije, ki jih zelo cenimo in h katerim si prizadevamo. Vrednote so zelo pomembni cilji motivacije. Če uzavestimo naše vrednote in jih povežemo s taborništvom, nam ta proces lahko vlije veliko zadovoljstva in motivacije za nadaljnje delo.

Razmisli!

Med spodaj naštetimi označi 10 vrednot, ki so pri tebi na lestvici vrednot najvišje, ter jih razvrsti po pomembnosti.

<p> pogum dobra služba borbenost premišljenost disciplina samozavest iznajdljivost zdravlje jasnost družbeni ugled osebna varnost nove izkušnje politični uspeh naivnost dolgo življenje </p>	<p> samozapolnitev izobraženost odgovornost enakopravnost ustvarjalnost osebna svoboda osebna zrelost modrost strpnost dostojnost delavnost umetnost samopodoba ozaveščenost kultura </p>
<p> sreča moč prosti čas - hobiji potovanja prijatelji spolnost avanture družabnost šport privlačnost zabava okretnost hrana in pijača udeležbo življenje denarno bogastvo </p>	<p> narava lepota poštenost otroci dom in družina ljubezen dobrotu zvestoba dobronamernost domovina sažetje vera (bog) partnerstvo človekoljubnost mir na svetu </p>

So to vrednote, ki so del tvojega vsakdana, tudi pri tabornikih? V katerih situacijah? Kako se odzoveš, če so tvoje vrednote ogrožene? Ali lahko svoj vrednotni sistem kako povežeš s taborniškimi zakoni?

Miha raziskuje: Več o razmišljanju dr. Williama Glasserja sem našel v njegovi knjigi Nova psihologija osebne svobode: teorija izbire.

Model zadovoljstva prostovoljcev v taborniški organizaciji

Raziskava tabornika, ki je bila narejena s pomočjo vprašalnikov in večletnega dela z več kot 3000 prostovoljci v skavtski organizaciji, je pokazala, da lahko opredelimo različne tipe zadovoljstva glede na prizadevanje, ki ga prostovoljec vloži v delo v organizaciji.³

3. Katarina De Bock, Motivacija prostovoljcev, Tečaj za vodje 2014 - interno gradivo, povzeto po J. Willems, The Volunteer Satisfaction Model: Improving Volunteer Satisfaction in Scouting

Naj te, preden bereš dalje, povabim, da razmisliš in odgovoriš na nekaj vprašanj:

- Katere dejavnosti pri tabornikih najraje opravljam? Zakaj ravno te, kaj mi to daje?
- Če bi izmed vseh taborniških dogodivščin moral izbrati tri najljubše, katere bi to bile? Ali lahko med njimi najdem kakšne vzporednice?
- Kaj mi je pri tabornikih tako zelo všeč, da sem še vedno tabornik?
- Če bi lahko pri tabornikih delal kar koli, katero stvar bi še dodal? Katera moja vrednota je s tem povezana?
- Kaj lahko naredim, da bo zgoraj opisanih stvari v mojem taborniškem udejstvovanju še več?

Omenjena raziskava pravi, da v taborniški organizaciji zasledimo **5 tipov zadovoljstva**:

Temelj vsakega delovanja prostovoljca je izvajanje naloge. **Zadovoljstvo po opravljeni nalogi** predstavlja prvo odgovornost prostovoljca in najnižjo stopnjo motivacije. Načelnik oziroma vodstvo rodu mora zagotoviti, da prostovoljec pozna svoje naloge in ve, kaj se od njega pričakuje.

Zadovoljstvo po druženju: Organizacija nudi prostovoljcu, da spozna nove ljudi, poveča krog prijateljev, deli interese.

Zadovoljstvo po priznanju je doseženo, ko se prostovoljci čutijo nagrajene in prepoznane za svoje delo - tako s strani organizacije kot zunaj nje. Predstavlja dodano vrednost prostovoljčevega dela in ga tako dodatno motivira za delo.

Zadovoljstvo po učenju: Prostovoljcu je treba za njegov osebni razvoj ponuditi učenje novih spretnosti, sposobnosti, ki povečajo njegove kompetence. S tem, ko nudimo izobraževanja, povečamo pripadnost organizaciji.

Zadovoljstvo po prizadevanju: Želimo povečati željo po napredovanju, po doseganju nečesa višjega. MČ npr. komaj čaka, da bo GG, GG komaj čaka, da bo PP, vodnik komaj čaka, da bo načelnik ... Zadovoljitev prostovoljca na tej ravni je najbolj odvisna od posameznika in zahteva najvišji vložek vodje glede osebnega pristopa.

Ali lahko svoje dogodivščine, ki si jih opisal prej, povežeš s katerimi izmed naštetih tipov zadovoljstva?

Za zaključek

Kako torej lahko motiviramo sebe in naše člane? Odgovor se skriva v poznavanju nas samih in naših članov. Ko spoznamo svoje vrednote in znamo določiti naš vrednostni sistem ter uzavestiti, kaj nam je pomembno in kje ter na kakšen način lahko to živimo, bomo vedeli tudi, kako ostati motivirani.

Enako velja za naše člane. Poznati moramo njihove potrebe, želje in vrednote, saj bomo na takšen način znali postaviti cilje in z njimi delovati v smeri zadovoljitve njihovih potreb, kar pripelje do zadovoljstva.

In kako bomo spoznali sebe in naše člane? Z opazovanjem, pogovorom, sprejemanjem, spraševanjem in razmišljanjem. Ostanite motivirani!

Naravovarstvo povezuje, kar je politika razdružila

Besedilo: Tea Derguti

Foto: Osební arhiv intervjuvanca

Leon Kebe je član cerkniškega taborniškega rodu že od prvega občnega zbora naprej, kasneje tudi vodnik in član kluba, v študentskih časih so bili taborniki zanj oblika druženja, stiki pa ostajajo še danes. Med najinim intervjujem je v ozadju prijetno čivkalo, Leon je po stroki namreč ornitolog. Ravno ob nastajanju intervjuja mineva četrto leto, odkar je začel delati pri WWF - Svetovni organizaciji za zaščito narave, kjer z ekipo povezuje in razvija politično razdruženo območje Dinarskega loka na območju bivše Jugoslavije in Albanije. Pred tem je bil direktor Notranjskega regijskega parka in Krajinskega parka Radensko polje, ki trenutno tako kot večina zavarovanih območij v Sloveniji nima upravljavca. Službeno je precej po sestankih, tako da narava ostaja aktivnost za čez vikend, ko se iz Zagreba vrne domov v Cerknico.

Kaj je bolje: da gre naravovarstvenik v politiko ali da se gre politik naravovarstvo?

Oboje je velika škoda. Eno zato, ker izgubimo naravovarstvenika, drugo pa zato, ker politik načeloma ne vzame v ozir vseh vidikov varstva narave ali samega varstva narave. Mogoče bi bil pametnejši proces, da začnemo naravovarstveniki izobraževati politike, kaj narava sploh je. Če bi bili politiki taborniki, bi bilo mnogo boljše.

Kateri so po tvojem mnenju največji uspehi projekta Parki Dinaridov?

Uspehov je veliko, povezali smo ljudi na območju, ki je bilo nekaj časa slabo povezano zaradi dogodkov v preteklosti. Po letu 1986 smo prvič povezali vse parke v mrežo in to vodi k večjemu znanju in boljšemu varovanju narave. Z ljudmi, ki prepoznajo naše delovanje, smo spremenili pogled na varovanje območij. To ni varovanje narave pred ljudmi, ampak je vključevanje lokalnih ljudi v varovanje njihovega okolja.

Se mišljenje ljudi kaj spreminja, vidijo v varovanju območij večji smisel kot nekoč?

V zadnjih 20 letih, kar se ukvarjam s tem, večina ugotavlja, da jim razvoj ne prinaša dobrobiti in da morajo poskrbeti za svoje zdravje, čist zrak, vodo in ohraniti mesta, kamor se lahko zatečemo in imamo stik s samim seboj. Težko je Sloveniji govoriti o tem, ker imamo še zelo veliko ohranjene narave. Eden mojih glavnih ciljev je pokazati ljudem, da so parki prostor, kjer lahko s pravilnim upravljanjem pridejo tudi do ekonomske in socialne koristi. Govorimo o trajnostnem kmetijstvu, rabi gozdov, izobraževanju, zdravju.

Verjetno si večina ljudi ne predstavlja, da so zavarovana območja lahko dobičkonosna?

Takšna območja nam dajejo koristi, ki jih jemljemo za samoumevne, skrbijo za nas. Čistijo nam vodo, zrak, nas ščitijo pred plazovi, vetrom, orkanskih neurji, uravnavajo temperaturne razlike, ponujajo nam prostor, kjer se lahko umirimo, gremo na izlet. Ničesar ne moreš proizvajati, če delavci ne morejo dihati. Brez vode tudi hrane ni.

Ekološki turizem je panoga, ki najhitreje raste. Sedaj je pa na nas, ali na takšnem območju zgradimo hidroelektrarno, od česar bo imel nekdo, ki živi izven tega območja, čez 10 let veliko denarja, ali bo tam trajnostno živelo 20-30 družin.

Ne gre torej za to, katera energija je najbolj zelena?

Ni oblika energije tista, ki je boljša ali slabša, ampak je razlika v tem, kako je proizvedena. Lahko je vetrna energija čistejša, ampak vprašanje je, kje je postavljena vetrnica. Ne smemo gledati samo na denar ali samo na ekologijo. Ne moremo reševati vsega po enakem vzorcu. Obstajajo rešitve, ki so običajno dražje in zato se jih investitorji ogibajo. Tu je priložnost za nevladne organizacije, javnost in tabornike, ki lahko nastopimo proti temu, da bi gledali le na svoj dobiček. Imejte ga, poskrbeti pa morate tudi za naravo in ljudi, ki tam živijo. Mi smo tu zato, da ponujamo znanje, da se te rešitve najdejo.

Se da k ohranjanju narave nagovoriti tudi podjetja?

Organizacija WWF sodeluje z veliko podjetji po svetu, npr. ravno zadnjič sem bil na obisku Ikee v Zagrebu, kjer delamo na certifikatu o rabi gozdnih virov in tekstilu iz trajnostnega bombaža. Skupaj najdemo rešitve za naravo. Govorimo o vizionarskih podjetjih, ki gledajo na dolgi rok.

Kaj pa meniš o tem, ko korporacije v zameno za to, da opravljajo svojo dejavnost, ki dostikrat prispeva k uničevanju okolja, plačujejo prispevke?

To je t. i. 'green washing', pri čemer želijo korporacije kupcem pokazati, da niso tako zelo škodljive, kakor pa v resnici so. Ta sistem je zdaj že več ali manj prepoznan, ljudje se ga izogibajo in se borijo proti temu.

V WWF je proces partnerstva dolgotrajen in podjetje mora iti v temeljito presojo. Mi ne delamo tako, da bi neko podjetje prišlo k nam, ker bi uničilo neko jezero, potem bi pa radi dali denar za nek gozd, to pri nas ne gre. Ker smo res načelni.

Kakšen je tvoj pogled na (državne) meje?

Kakršne koli meje so traparija, sploh če so nena ravne. Če pogledamo politične - nekdo je potegnil mejo na papirju in vsi se moramo, nekateri se tudi želijo, tega držati. To je traparija. Meje niso problem, problem so ljudje.

Saj medved vendar ne ve, kje je meja med Hrvaško in Slovenijo.

Pa žičnata ograja, ki jo je država postavila na meji ob Kolpi?

Žičnata ograja pa je še večja traparija, to ni način. S tem naredijo več škode kot koristi. Z ograjo lahko povzročijo propad populacij velikih zveri - prepreka pobija osebkke, preprečuje njihovo selitev, iskanje hrane. Saj medved vendar ne ve, kje je meja med Hrvaško in Slovenijo.

WWF je že leta 1973 podpisala dokument o sodelovanju s skavti.

Resnično si želim sodelovanja s slovenskimi taborniki, stvari, ki jih počnemo, so zelo sinergične. Taborništvo je način življenja in je dvigovanje zavesti o varovanju narave. Če bi to počeli skupaj, bi bil uspeh še večji. Kajti več ko več o neki stvari, bolj jo imaš rad in bolje jo čuvaš. Z naravo je enako, več ko vemo o njej, bolj ko se zavedamo njenih zakonitosti, več nam lahko ponudi. Odnos in skrb do narave se izboljšata in vsi imamo korist.

Taborniški programi promocije zdravja

Besedilo: Nina Medved

Na razpisu projekta Za zdravje mladih je bilo med drugim za finančno podporo izbranih tudi 8 taborniških programov promocije zdravja. Vodje teh programov so nam predstavili, kako name-ravajo pozitivno vplivati na zdrav življenjski slog mladih.

GIBANJE

Družinski zagon

S programom Družinski zagon želimo taborniki iz Rodu II. SNOUB Ljubo Šercer preko rekreacije v naravi pri otrocih in mladostnikih kakor tudi starših, ki bistveno vplivajo na njihovo socialno okolje, vzbuditi zanimanje in veselje do gibanja, saj to v kombinaciji z ustrežno prehrano pozitivno vpliva na njihovo zdravje in celostni razvoj. Na dvodnevni aktivnosti v sklopu Športnega vikenda Maribora se bodo družine lahko udeležile delavnice Zdrav TO GO obrok ter pohoda na povprečni čas z zdravimi nagradami.

Foto: Kaja Dragšič

Timi Kokol

ALKOHOL

Tabor brez alkohola

Namen programa je pokazati prostovoljcem Rodu Jezerski zmaj Velenje, kako se lahko zabava brez alkohola in zakaj je alkohol na taborniških akcijah nezaželen. Skupaj bomo razmišljali o posledicah uživanja alkohola za mlade in družbo na sploh. Ob tem pa bomo definirali, kakšen zgled želijo biti prostovoljci mlajšim članom, ter jim pomagali uzavestiti, kakšna je njihova vloga v taborniškem gibanju.

Foto: Aleksander Škorič

Ana Vojnović

CELOSTNO

Pot proti zdravemu življenjskemu slogu

Namen programa Rodu Jezerski zmaj Velenje je mlade izobraziti, kaj je zdrav življenjski slog, kakšen je njegov pomen ter kako ga doseči. Podali se bomo na 3-dnevni pohod čez Pohorje, od Maribora do Slovenj Gradca, kjer se bomo na daljših postankih srečevali z ugankami, kako izboljšati svoj življenjski slog, se spoznali s sedmimi področji zdravja ter se posvetili razmisleku o nas in našem zdravju. Dvakrat bomo prespali v planinskih kočah, kjer se bomo ob večerih družili po taborniško, čez dan pa si ob poti pogledali tudi naravne in druge zanimivosti Pohorja.

Foto: Arhiv inštruktaže

Manca Dremel

NEKEMIČNE ZASVOJENOSTI

Se me še lahko rešiš?

O zasvojenostih s tehnologijo, internetom, televizijo, pretirano telesno vadbo in drugimi nekemičnimi zasvojenostmi želimo taborniki iz Rodu XI. SNOUB Miloša Zidanška Maribor ozavestiti osmošolce mariborskih osnovnih šol. S skupino že pripravljamo promocijski video, ki bo služil kot izhodišče za pogovor z učenci v razredu, po katerem se bomo dogovorili za enotedensko vzdržanost od nekemičnih zasvojenosti, ki pri njih predstavljajo največji problem, in predlagali nadomestno aktivnost. Vse koristne podatke, pridobljene v raziskavi, bomo nato v obliki plakatov prenesli na druge osnovne šole v Mariboru.

Foto: Sara Stiplovšek

Anej Golčar

Kuharski modul

Namen kuharskega modula letošnjega Megamodula je izobraziti nove kuharje, ki bodo prevzeli kuhanje na taborniških akcijah. Mladim in nadobudnim kuharjem smo predstavili vse vidike zdravega kuhanja za večjo skupino ljudi, kar smo tudi v praksi preizkusili, saj smo morali kuhati za vse udeležence Megamodula. Pogovarjali smo se o pripravi zdravega in prehransko uravnoteženega jedilnika, primerne za taborjenja in zimovanja, med drugim tudi o nabavi in pripravi hrane, o dietah, zajeli pa smo še psihološki vidik kuharja, ki se ga večina kuharjev na taborniških akcijah žal še ne zaveda. Poleti bomo budno spremljali, kako so se odrezali naši taborniški kuharji!

Foto: Ana Miholič

Nicolas Vanek

Prevzgojimo starše

Opažamo, da otroci na večdnevne akcije Rodu močvirskih tulipanov Ljubljana prinašajo nezdrave prigrizke, ki jih nato jedo namesto obrokov, ki jih kuhamo zanje. Skupaj s starši želimo doseči, da bi otroci jedli več sadja in zelenjave, da bi zmanjšali količino zaužitega sladkorja, prepoznali nezdravo hrano, znali narediti zdrav jedilnik in si sami skuhati zelenjaven obrok. Ker vsako leto poleg taborjenja za otroke izvedemo tudi tabor za starše naših članov, se nam je to zdela najbolj primerna priložnost, da hkrati prevzgojimo oboje - tako otroke, kot tudi starše.

Foto: Jona Mirnik

Gašper Cerar

Orodje: Spoznaj se

Eden od petih sestavnih delov osnutka novega PP programa v nastajanju je tudi spoznavanje sebe. Šele, ko se dobro poznamo, si lahko zastavimo prave cilje. Hkrati je pomembno, da se zavedamo svojih občutkov, razlogov zanje in kaj lahko glede njih naredimo. Želimo si, da bi v okviru programa Za zdravje mladih razvili orodje, ki bi PP-jem pri tem pomagalo. Z orodjem želimo pri posameznikih doseči več vzgojnih ciljev s področij osebnega razvoja: Doživljanje sebe, Iskanja - razvoj sistema vrednot in Značaja.

Foto: Osebni arhiv Blaža Zupančiča

Blaž Zupančič

Poslušam, povem in soustvarim rešitev

V Rodu jezerska ščuka Cerknica smo pripravili projekt, s katerim bomo pridobili znanja in veščine za vzpostavljanje in vzdrževanje zdravih medsebojnih odnosov in pozitivno reševanje sporov. Najprej bomo izobrazili vodnike, ki bodo nato pripravili in izvajali program delavnic in iger za MČ-je in GG-je ter mladostnike v vzgojnem zavodu Planina. Glavna aktivnost - delavnice - se bo odvijala aprila v Cerknici. Poleg tega bomo naredili še zbornik iger, delavnic ter metod dela. Ker pa imamo v rodu tudi super ekipo, ki rada multimedijsko ustvarja, bomo posneli še kratek video, ki bo zajel sporočilo našega projekta!

Foto: Miha Melink

Vesna Turšič

Nova članska izkaznica

V okviru prenove celostne grafične podobe ZTS smo se odločili stopiti korak naprej tudi pri izdajanju članskih izkaznic ZTS. Od letos naprej bodo veljale nove, trajne izkaznice, ki jih boste prejeli vsi člani ZTS, predvidoma na skupščini zveze. Vsakemu članu nova izkaznica pripada po petih letih (izkaznica bo poslana samo v primeru, da bo njen lastnik za to zaprosil). Izgubljena ali poškodovana izkaznica se lahko pred pretekom tega obdobja nadomesti z novo proti plačilu 5 EUR, personalizacija izkaznic pa bo opravljena dvakrat letno.

Državni mnogoboj 2016

Izvršni odbor ZTS je na 14. seji 2. februarja 2016 za soorganizatorja Državnega mnogoboja 2016 potrdil **Rod Mirne reke Mirna**. Izbrani rod je bil edini prijavljeni kandidat, ki je ustrezal vsem prijavnim pogojem.

35. skupščina ZTS

Že nekajkrat smo omenili, da bo letos skupščina ZTS potekala **19. marca**, odvijala pa se bo v **Domu kulture Kamnik**. Načelniki in starešine rodov in območij, ki ste člani skupščine, ste uradno vabilo in gradivo prejeli po elektronski pošti. Če ste ga dobro prebrali, ste opazili **spremembo v poslovniku**. 4. člen predvideva dve obliki dela skupščine - plenarno zasedanje in delo v skupinah. Če bo poslovnik potrjen, bo skupščina potekala v sledeči obliki.

V plenarnem delu bo točka **Informacije in novosti**, ki je običajno zasedala nevhvaležno zadnje mesto, tokrat na vrsti prva. Nekaj informacij za vas pripravlja IO ZTS, čas pa bo namenjen tudi informacijam rodov in območij, zato pridite pripravljeni!

Sledila bo kratka predstavitev **poročil** za leto 2015 ter predstavitev **načrtov** za leto 2016. Za tem bo razprava sledila v delovnih skupinah in sicer v dveh krogih po 75 minut, v vsakem krogu bo lahko posameznik izbral med 4 temami. Najprej bomo razpravljali o Državnem mnogoboju, Temeljnem dokumentu o duhovnosti, tečaju Gozdna šola in Taborniški akademiji ter o finančnem poročilu in načrtu, po kosilu pa bo sledil nov niz razprav: Območja in rodovi, Zlet 2017 in Luč miru iz Betlehema, zaradi možnosti večjega zanimanja pa bo ponovljena razprava na temo financ. Sledilo bo plenarno zasedanje in strnjeno poročanje o razpravah. Predstavljeni bodo tudi morebitni predlogi sklepov, o katerih se bo glasovalo.

S takim načinom dela želimo omogočiti posameznikom, da se aktivno udeležujejo v razpravi na temo, ki jih najbolj zanima in tam zastopajo mnenje svojega rodu oziroma območja. Predlagamo, da se načelnik in starešina dogovorita, katerih razprav se želita udeležiti, v kolikor pa se zanimate za več tem, ne pozabite - skupščine se lahko udeležijo vsi člani ZTS, tudi tisti brez glasovalne pravice.

V IO ZTS si želimo, da bi se v Kamniku videli v čim večjem številu, saj verjamemo, da bomo z informacijami, ki jih bomo na posamezno tematiko prejeli od vas, lahko delali še bolje!

Podiramo meje v glavah

Besedilo: Tina Krautberger, fotografija: osebni arhiv avtorice

Evropejci se od oktobra lani, ko se je začel t. i. drugi begunski val, ukvarjamo z argumenti za in proti priseljevanju beguncev in migrantov ter njihovi nastanitvi v naših državah. Ne glede na osebno mnenje se moramo zavedati, da so to ljudje, ki bežijo pred vojno in nevdržnimi življenjskimi razmerami.

V Sloveniji je bilo ob začetku vzpostavljenih 9 sprejemnih centrov in 14 namestitvenih centrov za begunce, ki pa trenutno niso vsi v delovanju. Osnovna razlika med sprejemnim in namestitvenim centrom je v oskrbi. V **namestitvenem centru** je migrantom na voljo topel obrok, možnost tuširanja in postelje, **sprejemni centri** pa so v osnovi namenjeni zgolj registraciji, zato ljudem tam kaj več od osnovne oskrbe ne moremo ponuditi. V obeh vrstah centrov so poleg policije, vojske in civilne zaščite prisotne še druge **organizacije**, ki skrbijo za oskrbo, informiranje in zagotavljanje uresničevanja človekovih pravic: Rdeči križ Slovenije, Adra, Karitas, Slovenska filantropija, Urad Visokega komisariata Združenih narodov za begunce - UNHRC, Pravno-informacijski center nevladnih organizacij - PIC, mednarodna organizacija Waha, Unicef ... Poleg tega je v Dobovi prisotna še skupina zdravnikov iz Slovaške, ki je postavila poljsko bolnico, ter prostovoljci Rdečega križa Slovenije, ki skrbijo za združevanje družin in iskanje pogrešanih. V centru je ob prihodu migrantov ogromno število prostovoljcev, ki skrbijo za njihovo oskrbo, medtem ko civilna zaščita skrbi za logistično podporo, policija pa je tista, ki tak center vodi.

Člani ekip prve pomoči Rdeči križ Slovenije - OZ Zagorje smo bili aktivirani septembra 2015, prvič pa sem z velikim cmokom v grlu na teren odšla 18. oktobra. Prvo pomoč smo nudili migrantom na Obrežju in v Brežicah, v nadaljnjih mesecih pa še v Rigoncah, Beti, na železniški postaji v Dobovi in v sprejemnem centru Livarna v Dobovi, kjer zadnja dva meseca opravljam delo koordinatorke Rdečega križa Slovenije. Imam privilegij biti stalno v stiku z migranti, zaradi česar se vedno bolj zavedam, kako srečna sem lahko, da imam streho nad glavo, toplo posteljo in veliko razlogov za nasmeh na obrazu, zaradi česar ostajam človek do ljudi, ki prihajajo. V luči tega so zanemarljiva celo vsa znanja in spretnosti, ki sem jih v zadnjih mesecih pridobila. Enega od nasmehov rišete tudi **taborniki**, ki vas redno srečujem na terenu. Taborniki smo bili aktivirani s strani Urada republike Slovenije za zaščito in reševanje v septembru in smo pomagali pri postavitvi centrov, sedaj pa se vključujemo v delo preko različnih organizacij. Lepo je vedeti, da nam je kot organizaciji uspelo vzgojiti aktivne državljane, ki so pripravljeni pomagati sočloveku in to počnejo kljub pritiskom, ki jih čutimo s strani medijev in skupnosti same. Smo med migranti, učimo se, podiramo meje v glavah, razbijamo predsodke, dihamo humanost.

Moot - nekaj posebnega

Besedilo: Maša Pavlič, fotografija: arhiv avtorice

Tuje kulture, nove izkušnje, nova poznanstva, novi prijatelji s celega sveta ... Že veš, o čem govorim? Mednarodni tabori so zame nekaj posebnega. Naj bo to zlet, Techuana, Roverway, Jamboree, Moot - kar koli je že na sporedu, sem rada zraven.

S taborniki sem prepotovala že kar lep delež sveta in vedno sem se imela nepozabno. Vendar pa je le ena izmed vseh taborniških akcij moja najljubša! To je Moot. Zakaj? Preprosto zato, ker je drugačen. Za razliko od ostalih taborniških akcij, so tukaj udeleženci veliko starejši (18-26 let), kar močno vpliva na program in potek tabora. Si lahko predstavljaš tabor, kjer nimaš vodnika in se o tem, kaj boš počel, dogovarjaš le s soudeleženci tvojega **mednarodnega voda**? Ja, prav si prebral - mednarodnega voda. Za razliko od ostalih akcij je na Mootu vod sestavljen iz udeležencev iz različnih delov sveta. A veš, kaj to pomeni? Novi jeziki, novi prijatelji, novi recepti ...

Meni najljubša stvar poleg tega, da lahko v praksi vsakodnevno spoznaš tuje kulture in se treniraš v tujih jezikih, je bila gotovo **mednarodna kuhinja**. Francoski piščanec v pomarančni omaki, mehiški guacamole ali pa kenijski čaj in ugali. To je tisto, kar celotnemu programu doda še piko na i. Aktivnosti v Keniji in v Kanadi, na obeh Mootih, ki sem ju obiskala, so bile prav tako neverjetne, tako dnevne kot tudi nočne, ko ni manjkalo koncertov in obiskov različnih lokacij za druženje.

Še ena posebnost Moota so dislocirani **manjši tabori**, na katere se odpraviš na začetku skupaj s svojim in še nekaj ostalimi mednarodni vodi, kar omogoča, da se udeleženci med seboj res spoznajo in povežejo.

Prepričana sem, da bodo tudi aktivnosti na **Islandiji** nekaj posebnega, sploh če sodim po Roverwayu 2009, ki so ga organizirali Islandci in kjer so po mojem mne-

nju pripravili daleč najboljši program vseh taborov, na katerih sem bila. Bo pa to tudi priložnost videti čudovito Islandijo, njene naravne in kulturne znamenitosti ter spoznati domačine, saj večina začetnih aktivnosti poteka v sodelovanju z njimi.

Skratka, morje, fjordi, gejzirji, hladno ozračje in pa nič kaj hladni ljudje, nepozabna doživetja, prekratke noči in spletene nove vezi je tisto, kar lahko pričakuješ od poletja 2017. Jaz že komaj čakam, pa ti?

Moot 2017

Kdaj: od 25. julija do 2. avgusta 2017

Kje: Islandija

Udeleženci: rojeni med 2. 8. 1991 in 25. 7. 1999

Program: 4 dni na različnih lokacijah po Islandiji in 4 dni v nacionalnem taborniškem centru Úlfjótssvatn

Cena: do 1000€

Več informacij najdeš na spletni strani ZTS in www.worldscoutmoot.is!

change

Ruševsko popotovanje po Makedoniji

Besedilo in fotografija: Luka Butinar

Ruševci smo božič preživeli nekoliko drugače. Iz Ilirske Bistrice smo se kot trio odpravili daleč na jug, se srečali z Ruševko in se skupaj popeljali po Makedoniji.

Foto: Luka Butinar

Po trinajstih urah vožnje smo prispeli v Kumanovo. V centru mesta smo se pod okrašeno smreko dobili s Petro in odšli do njenega stanovanja. Po krajšem počitku smo že odšli na pot. Prva postojanka je bilo glavno mesto **Skopje**. Nekoč pust center, je danes zelo osladen in preprosto moderen, poln spomenikov in velikih stavb (banke, trgovinice in barčki), gradnja pa se še nadaljuje.

Sledil je izlet na vršace. Z žičnico smo se odpeljali do vrha planote **Popove Šapke**. Pričakal nas je enkratni razgled na celotno planoto in sosednja gorovja. Spustili smo se do koč, kjer smo se srečali s Petrinimi znanci in kosilo se je z glasbeno spremljavo zavleklo do večerje. Oskrbnik koč Tihe Anoski nam je med druženjem priskrbel apartma na **Ohridu**, ki je bil naslednji postanek na našem popotovanju. Enkratno mestece, ki žari od energije in dobre volje

lokalnega prebivalstva. Zjutraj smo začeli z ogledom znamenitosti: jezero, cerkve, antični amfiteater, muzej izdelovanja papirja, zvečer pa nas je presenetil ohridski večer s tradicionalno ohridsko glasbo.

Čez dan smo si ogledali tudi **Sv. Naum**, ki nudi prečudovit razgled, saj s pogledom enega očesa zajamemo tako Ohridsko jezero kot tudi sosednje gorovje. Z barčico smo se odpeljali do cerkvice, zgrajene na enem od podtalnih izvirkov vode, ki se stekajo v jezero. Želodčki so se skrčili in po nasvetu novih makedonskih znancev smo skočili še do **Albanije** na porcijo rib. Po večerji smo se vrnili na Ohrid, kjer smo prespali.

Zjutraj nas je čakalo potovanje čez narodni park **Galičica** do Bitole. Tako smo si s ptičje perspektive ogledali Ohridsko jezero, odprl se je tudi prečudovit razgled na gorovje. Spustili smo se do **Prespanskega jezera**, kjer smo se naužili miru in tišine. Nadaljevali smo po zaledeneli, stari in že kar zapuščeni cesti do **Bitole**. Prvič sem imel občutek, da neko mesto na našem potovanju dobesedno cveti. Pojedli smo odlično kosilo in spili še boljše kavo.

Čas nas je že priganjal in pohiteli smo do naslednjega mesta **Prilep**. Doživeli smo bazar nekoliko drugače. Tu so bile trgovinice ena ob drugi, na odprtem. Skupaj s tržnico so obkrožale center mesta. Zanimivost mesta Prilep: na eni strani ulice revščina, na drugi bogastvo. Dan je šel čez vode, čez gore in nastopila je noč. Čas je bil, da se odpravimo naprej v **Kumanovo**, kjer smo še zadnjič prenočili. Zjutraj smo si ogledali še lokalni bazar, spili kavo, pojedli baklavo, se slikali ob največji ulični znamenitosti (rumenem hrošču), se poslovili in odpravili nazaj domov.

V Makedoniji smo preživeli pet resnično čudovitih dni. Drobtinice so ostale še za drugič. Spoznali smo nove kraje in nove, prijazne in ustrežljive ljudi, ki uživajo v tistem, kar jim je dano.

Potovanja smo se udeležili: Sandi Kresevič, Petra Mršnik ter Erik in Luka Butinar.

MZT praznuje 20 let!

Besedilo: organizatorji obletnice

Blatni mokri škornji, bulerji ali allstarke in prešvicani tekaški copati - to bodo obuvala vikenda med 22. in 24. aprilom 2016, ko bomo v Ljubljani praznovali 20-letnico Mestne zveze tabornikov Ljubljana. Zakaj se bo splačalo vsaj ene izmed njih obuti tudi tebi, preberi v nadaljevanju!

Taborniški feštival

V Tivoliju bo v soboto, 23. aprila 2016, potekal že 20. Taborniški feštival po vrsti. Za tabornike vseh starosti bo na voljo preko 40 zanimivih, poučnih, zabavnih, športnih in zelenih (trajnostno naravnanih) delavnic, poleg klasičnih taborniških postojank boste na primer lahko svoj pogum preizkusili na orjaški gugalnici, obiskali labirint ter preverili, kako spretni ste z ogromnim mikadom. Feštival bo letos še posebej zelen, saj bo pripravljen v skladu z vodilom Zelene prestolnice Evrope, nazivom, ki ga ponosno nosi Ljubljana. Zbrali se bomo na Prešernovem trgu ob 9.30, od koder bomo skupaj krenili proti Tivoliju, ta pa se bodo delavnice odvijale med 10. in 14. uro. Pripelji še prijatelja!

Rok vabi: Vsi GG-ji nad 14. letom, PP-ji, RR-i in grče, ki se boste udeležili Urbanega izziva kot tekmovalci, vsekane pa bi radi sodelovali tudi kot kontrolorji, imate možnost, da po povratku s proge organizatorjem priskočite na pomoč na kateri od tekmovalnih točk. Vabilo kontrolorjem velja tudi za vse, ki se tekmovanja ne bodo udeležili - oglasite se na izziv@mzt.org!

Urbani izziv

Športno-pustolovsko tekmovanje Urbani izziv je edinstven mestni dogodek, namenjen taborniškimi ekipam ter ekipam služb in organizacij, s katerimi taborniki pogosto sodelujemo. Tako se bomo taborniki v izzivih lahko pomerili proti ekipam gasilcev, vojakov, policije in ostalih, ki bi nas radi izzvali. Izziv bo potekal v nedeljo, 24. aprila, med 8. in 17. uro, ekipe pa bodo lahko noč pred tekmovanjem prespale v osnovni šoli. Na več kot 25 točkah z inovativnimi nalogami boste s pomočjo orodij, objektov, vozil in lastne opreme pokazali, da je mogoče taborniško tekmovalnost in aktivnosti prenesti iz narave v mesto. Steber poguma, hoja po Ljubljani, tekma s cisterno in reševanje iz vozila so le nekatere izmed zanimivih točk, ki vas že pričakujejo. Prijavite se najkasneje do 10. aprila!

Več informacij dobiš na:

info@mzt.org

FB: Mestna zveza tabornikov Ljubljana

www.mzt.org/20-let-mzt

Koncert

V soboto, 23. aprila, bomo lahko zvečer v Križankah plesali, peli in sploh uživali ob glasbi Kazenskega voda in legendarnega benda Miz. Za tabornike bodo karte na voljo po znižani ceni 10 EUR, po kateri jih lahko kupite tudi za svoje prijatelje, večno mlade starše in ostale taborniške podpornike. Nastopa pred taborniško publiko se veselijo tudi Miz in Kazenski vod, ki so odgovorili na nekaj naših vprašanj!

Mi2

Katero pesem najpogosteje preigravate?

Miz: To, da se njegove pesmi prepevajo ob tabornem ognju, je največji poklon in priznanje vsakemu glasbeniku in avtorju. Zato smo tudi mi sila veseli, da so v taborniški pesmarici tudi naše pesmi, vse od Črtice do Čiste jebe. A ker je takšno vzdušje bolj kot za sklece primerno za iskrive poglede in nežne dotike, naša favoritka še naprej ostaja Sladka kot med!

V vaših besedilih najdemo kar nekaj kletvic. Veste, da taborniki za vsako izrečeno delamo sklece?

Miz: Kot nekdanji taborniki, danes pa družinski očetje se tudi mi strinjamo, da grde besede, pa naj bodo še tako na mestu, niso ravno nekaj, s čemer bi se človek hvalil. Zato se zanje tudi sami kaznujemo s sklecami, s čimer kot pravi taborniki krepimo telo in duha ter skrbimo za dobro kondicijo, počutje in izgled. Se pravi, da ima uporaba kletvic tudi svojo svetlo plat in da v zmernem obsegu celo koristi.

Kazenski vod

Od kod vaše ime? So vas kdaj pri tabornikih kaznovali?

Kazenski vod: Izbrali smo ga v trenutku navdiha oziroma trenutka, ko nam je tekla voda v grlo. Če je to, da moraš pojesti celo torto ali celo več tort hkrati, kazen, potem smo bili kaznovani večkrat in neprestano. Nad nami so se izživiljali tudi s sadnim tiramisujem, s pudingom (še vedno smo jih primorani jesti iz zalog s predlanskega taborjenja), raznimi sadnimi kupami, mafini s koščki čokolade in z omako iz gozdnih sadežev, bili smo žrtve zarote s palačinkami. Najbolj pa se nam je v spomin vtisnilo kaznovanje s škampi na buzaro.

Korajža guli prste: V preteklih Taborih sem našla te pesmi, zaigraj jih z mano!

Sladka kot med - Mi2 (oktober 2012)
Ko bo šla - Tulek in Kazenski vod (oktober 2015)
August - Tulek in Kazenski vod (marec 2013)

Rok poziva use delauničarje:
Sestanek delauničarjev letošnjega festivala bo potekal 29. maja ob 18. uri v hiški RMT na Tržaški 74, kamor lahko prispete z autobusom številka 6. Več informacij dobite na ana.kunsek@gmail.com!

Megamodul 2016

Besedilo: Zala Prašnički, fotografija: Pija Šarko

V petek, 5. februarja, se je začel odvijati Megamodul v Zapotoku nad Igom. Prijavljeni smo se v domu počasi zbrali okoli šeste ure, sledil je zbor, po formalnosti pa smo odšli v drugo hišo, kjer smo se spoznali in razdelili v module ter tako odšli na prvo delavnico.

Naslednji dan smo se spravili k delu na drugi delavnici, po kosilu je sledil popoldanski program, ki ga je organiziral modul Animator. Igrali smo se igrice, od angelov varuhov do samurajev in kraje rutke. Sledila je še tretja delavnica, zvečer pa smo iskali dve pogrešani osebi, seveda spet pod okriljem animatorjev. Po budnici smo imeli četrto delavnico, popoldanski program smo prevzeli predstavniki duhovnega modula in s tem poskusili približati drugim udeležencem naše na novo pridobljeno znanje o duhovnosti, sledila je peta delavnica, zvečer pa smo si ogledali oddajo MegaTV, ki je vsebovala reklame, izredno napeto telenovelo, poročila o glasbeni sceni, intervju, včerajšnje vreme, plesno točko, glasbene nastope, skratka ni da ni. Zatem smo ponovno prevzeli program "duhci", razdelili smo se po modulih in izvajali dejavnosti, ki naj bi bile usmerjene v povezovanje ljudi v posameznih modulih, v sklopu tega pa smo odšli tudi na dvorišče in zapeli Dan je šel ter se vrnili v hišo na pravi koncert.

In tako smo sedeli in družno peli pesmi, kamorkoli si se ozrl, si zagledal nasmejana usta, ki so govorila

svojo življenjsko zgodbo najverjetneje osebi, ki jo poznajo šele dva dni in pol. Toplina doma in ljudi v njem je v nas vzbudila občutek povezanosti in vsak posameznik je pustil svoj pečat. Oblikovalci so nam polepšali dom in pripravili sceno za oddajo, kuharji so krotili našo lakoto, glasbeniki so skrbeli za zvočno harmonijo, animatorji so napolnili naš čas skupnega bivanja s smehom, video ustvarjalci so obeležili vsak trenutek in posneli naš tako dober kot slab profil, "duhovniki" smo vnesli malo premisleka in da ne pozabim na organizatorje in ostale osebe, ki so budno pazile na nas in odlično opravile svoje delo. Skupaj smo ustvarili ravnovesje ne le na področjih, kjer smo delovali, temveč tudi med odnosi. In tako smo še prehitro prišli do zadnjega dne in zadnje delavnice. Po končani delavnici smo si ogledali video, ki so ga pripravili video ustvarjalci, seznanjeni smo bili s krizo banan, invazijo zombijev, novim videospotom, napovednikom filma, moško duhovnostjo, kako negovati brado in preletom celotnega dogajanja. Ko se je video končal, smo pospravili hišo in se odpravili domov, polni novih znanj, spoznanj in pričakovanj.

GG izlet v neznano

Najbolj pogumni gozdovniki in gozdovnice so se na februarško sobotno jutro podali na izlet v neznano in že med vožnjo z navdušenjem ugibali, kam jih bomo vodniki Rodu Pusti grad Šoštanj odpeljali. Ni zabavno, ko ne veš, kam te pelje pot?

V soboto, 20. februarja, nas je že zjutraj obsijalo sonce in vedeli smo, da bo res čudovit dan. Z avtobusom smo se odpeljali proti Ljubljani. Naša prva postaja je bil ljubljanski živalski vrt. Tam smo preživeli dopoldne obdani z naravo in živalmi. Najbolj nas je očaral kotiček, kjer živi morski lev. S pomočjo trenerja nam je prikazal nekaj odličnih trikov, tudi trik z žogo na smrčku. Ker so se nam po ogledu naši želodčki že pošteno oglašali, smo se kar peš odpravili v center Ljubljane na kosilo. Do sitega smo se najedli in malce tudi posladkali. Pot smo nadaljevali s krajšim sprehodom ob Ljubljani, kjer je že vse dišalo po pomladi, vse do Mestnega muzeja. V muzeju smo si ogledali aktualno razstavo z naslovom Voda, arheološke iznajdbe iz časa rimske Emone in zbirko, ki nas je popeljala tudi v čas, ko so bili naši starši in stari starši še v mladih letih. Odličen taborniški dan se je tako končal, malce že utrujeni, a polni novih vtisov in navdušeni nad izletom smo se odpravili proti domu.

Mojca Videmšek

Foto: Gregor Vinder

Srednjeveški izziv

Štrampli, klub PP-jev in grč Rodu XI. SNOUB Miloša Zidanška, smo se na februarški sobotni dopoldan prostovoljno pustili zakleniti v eno izmed sob za pobjeg Enigmariuma v Mariboru.

Navdušeni nad prihajajočo dogodivščino smo se v dveh skupinah podali v časovni stroj, ki nas je preslikal v srednjeveški čas, ko je po Mariboru divjala huda bolezen - kuga. Naša naloga je bila, da se v 60 minutah rešimo iz ordinacije dr. Hannibala Bottinonija, edinega dovolj pogumnega zdravnika tistega časa, ki je upal v okuženo mesto. V sobi, napolnjeni z vsemogočimi šiframi, namigi in zankami smo morali odkriti skrivnost, ki je zdravnika držala pri življenju, ter najti ključ do lastne svobode.

Skozi zapletene uganke, ki so nas silile k razmišljanju izven vsakdanjih okvirjev, smo se prebijali izpod krempljev gotove smrti. Kot nalašč pa nas je s stene nadzorovala še ura, ki je neusmiljeno odštevala čas do izteka naloge.

Več o samih ugankah vam žal ne smemo izdati, saj smo podpisali pogodbo o molčečnosti ... Lahko pa vam povemo, da smo z aktivnimi možgančki preživeli super dopoldan ob reševanju izzivov in uspešnem skupinskem delu.

Mlajši ekipi, sestavljeni iz štirih PP-jev in enega RR-a, je namreč do izteka ure ostalo še 13 minut in 8 sekund, kar pomeni, da s(m)o z naskokom premagali skupino petih grč, ki jim je do konca časovnice ostalo še 7 minut in 49 sekund. Mladostniška pamet je tokrat sicer zmagala nad zrelo modrostjo, a pomembno je le, da smo oboji uspešno in pravočasno pobegnili iz zaklenjene sobe!

Megi Batista

Zimovanje po konjiško

Taborniki Rodu belega konja Slovenske Konjice smo letos že drugič izvedli samostojno Zimovanje na Boču, in sicer med 24. in 28. februarjem. Letos smo več kot podvojili lansko število udeležencev, saj se nas je zbralo več kot trideset! Naši GG-ji so se odlično odrezali in uspešno prestali krstno izvedbo vodenja gozdnih šol ter popoldanskih in večernih aktivnosti. Sanke so sicer ostale v kotu, smo pa vreme izkoristili za pohod na vrh Boča, lov na lisico za najmlajše, lokostrelstvo, postavljanje šotorov, kurjenje ognja ter tekanje in kričanje zunaj in znotraj doma. Krstili smo vse, ki so bili prvič na zimovanju, in podelili 11 rdečih rutic, opravili dva prestopa med MČ-je, dva med GG-je in enega med PP-je ter podelili prvo oranžno rutico. Čestitke Franu, Urbanu, Vidu, Mateju, Nejcu in Evi!

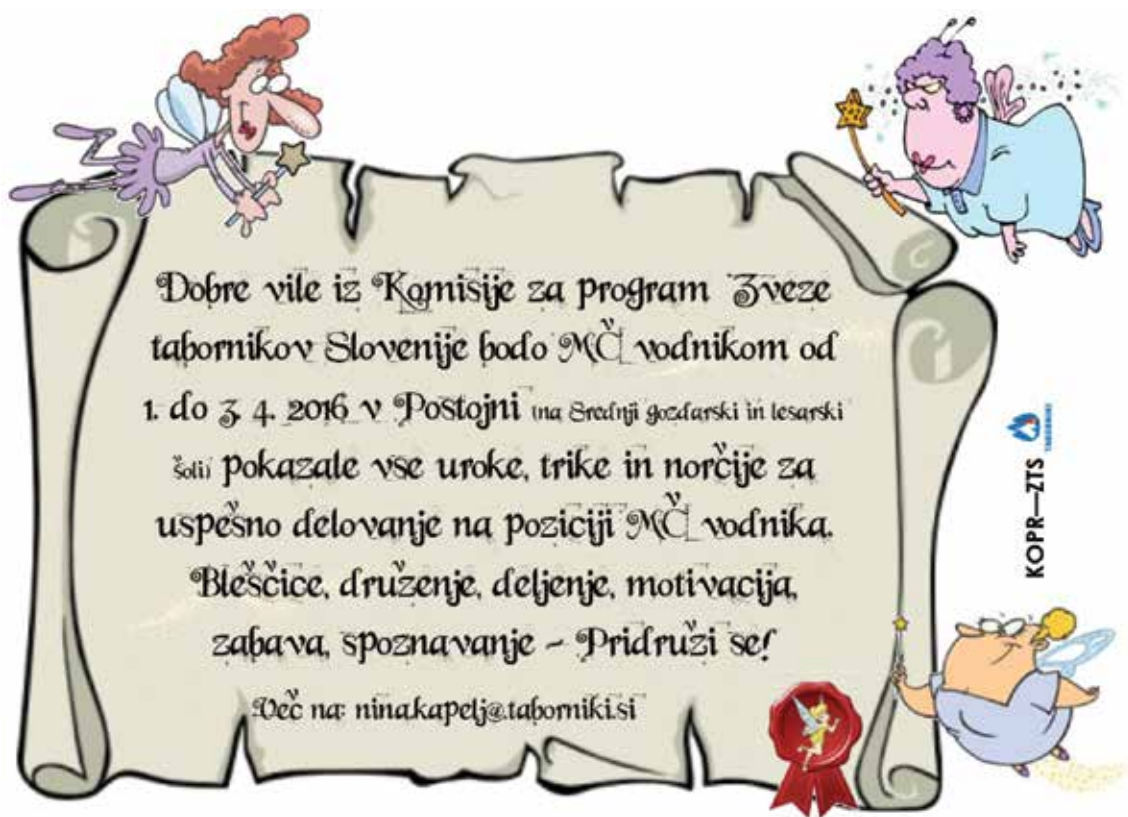
Popoldneve smo izkoristili za razne ustvarjalne delavnice - izdelki iz slanega testa in domačega plastelina, makete pionirskih objek-

tov, aviončki ... Mlajši so imeli filmski večer s Kekcem in kokicami, malo starejši pa so se predali nostalgiji z Outsiderjem. Zimovanje smo zaključili precej utrujeni in malce umazani, sicer pa vsi zdravi (razen načelnika-zdravnika), polni novega znanja, izkušenj in v pričakovanju naslednje taborniške avanture!

Koni

Foto: Zidi

Dvojno zimovanje

Letos smo se v Rodu bistre Savinje iz Šempetra odločili in organizirali dve zimovanji. Prvi, nekoliko podaljšan vikend so GG-ji preživeli v družbi zreških tabornikov na Skomarju, naslednji vikend pa so naši medvedki in čebelice preživeli v planinskem domu na Mariji Reki. Imeli smo vse vremenske pojave, od vetra in dežja do snega. A nič nas ni ustavilo! Imeli smo se neponovljivo lepo. Naše zimovanje je bilo popestrjeno z iskanjem ranjenca, postavljanjem bivaka, vozlanjem, facebook večerom, iskanjem taborniških talentov, roverčkom, lovom na lisico, kvizom, krstom, pa še prestopom med starostnimi vejami in seveda navezovanjem novih prijateljstev ter nepozabnimi doživetji!

Kresnica

Foto: Lizika

Naj bo sila snega z vami!

SNEG(!) nas je člane Rodu Polde Eberl-Jamski iz Zagorja ob Savi prijetno presenetil, ko smo prispele na kraj našega letošnjega zimovanja prvi dan zimskih počitnic. Zimovali smo v koči na Gorah pri Hrastniku, kjer smo imeli neverjeten razgled na dolino Save. Imeli smo veliko srečo, saj smo mislili, da nam vreme letos ne bo naklonjeno in se bomo prej spuščali po travi kot po snegu, pa smo se motili. Ker smo sneg želeli čim bolj izkoristiti, smo se sankali že prvo popoldne. Sankanje se je sicer kmalu spreobrnilo v snežno vojno, ko smo se tako vodniki kot tudi udeleženci zabavali ob obmetavanju s kepami.

Tema našega zimovanja je bila Vojna zvezd. Gozdne šole in popoldanski programi so potekali v duhu galaksije daleč, daleč stran. Ustvarjali smo lastne maske iz papirmašaja, na katere smo naslikali junake iz filmov, naredili pa smo si tudi svetlobne meče, s katerimi so se naši mali jediji borili proti temni strani sile. Gledali smo animirani film Vojna klonov, medtem ko so zunaj iz neba padale snežinke. Sicer smo največ časa preživeli na snegu, kje pa drugje. Družbo nam je delal tudi kuža, ki nas je zabaval s svojimi vragolijami.

Po štirih dneh smo zapustili snežni raj in odšli domov žalostni, saj v dolini ni bilo snega. Upamo, da se bomo imeli naslednje leto tako dobro kot letos!

Primož Pungartnik - Pingo

Foto: Primož Pungartnik - Pingo

POT kliče!

Podložko orientacijsko tekmovanje ali POT 2016 se bo letos odvijalo 17. aprila v okolici Krškega, natančneje v vaseh Veliki Podlog in Gorica. Za vseslovenske tabornike ga organizira Rod sivi dim Krško.

Tekmovanje je namenjeno vsem starostnim skupinam tabornikov, željnih pustolovščin v naravi. Za vse oddaljene tekmovalce bo organizirano prenočišče do zapolnitve mest. Poskrbljeno bo za hrano, pijačo in dobro družbo za vse prijavljene.

Cena za MČ ekipe (3-4 osebe) je 10 €, za GG in vse do grč (3-4 osebe) pa 20 €.

Več informacij dobite pri Urošu Kodriču na telefonski številki 051 385 466 ali elektronskem naslovu uros.kodrich@gmail.com. Spremljajte tudi stran www.facebook.com/pot141!

Lep taborniški pozdrav!

Organizatorji POT-a

Foto: Rok Dimc

Zimski tabor

V predzadnjem vikendu februarja smo v društvu tabornikov Rod Jezerski z maj Velenje izvedli akcijo Zimski tabor za PP-je in starejše člane. Vikend je bil namenjen vsem, ki so se želeli preizkusiti v najrazličnejših spretnostih in veščinah življenja v naravi. Kljub napornemu tednu smo bili polni energije in navdušenja, zato smo našo pot pričeli že v petek popoldne. Ko smo prispeli v tabor, smo se udobno namestili in preživeli sproščen večer ob taborniškem ognju in kitari, naslednji dan pa so sledile različne preizkušnje. Sončno dopoldne smo izkoristili za orientacijo, lokostrelstvo in streljanje z zračno puško. Po terenu smo iskali sledi živali v snegu in ob tem nabrali še raznorazna netiva ter

Foto: Nejc Sušin

se preizkusili v netenju ognja s kresilom. Popoldan smo preživeli v gozdu, kjer smo postavili naravne bivake, v katerih smo prespali s sobote na nedeljo. Preden smo se odpravili spat, smo se pogreli ob ognju in se najedli slastnih palačink. Noč je bila jasna in opazovali smo prekrasno zvezdnato nebo. Vikend je hitro minil in kaj kmalu je bilo vsega lepega konec. Polni motivacije in novih izkušenj smo se zadovoljni odpravili proti domu!

Maruša Rihar

Lisjaki in Začetek pomladi

PIŠE: TOMAZ
RISJE: SENI

KONČNO SE JE
MALO OTOPLILO.

RES JE, NIČ NI
LEPŠEGA KOT
POMLADNO
SONCE NA OBRAZU!

GLEJTE! SPET BOMO LAHKO
GLEDALI DIVJE ŽIVALI
IN POSLUŠALI PTIČJE PETJE.

JAZ SAMO UPAM, DA BOMO
SPET IMELI NAŠE TABORNIŠKE
SESTANKE ZUNAJ. MOGOČE
BOMO POSTAVILI KAK
TABORNIŠKI OBJEKT.

NA ŽALOST PA TO POMENI, DA NE BO
VEČ SNEGA ZA SMUČANJE. SICER PA
SEM SE GA RES ŽE MALO NAVELIČAL ...

KO VIDIM TRAVNIK POLN CVETJA,
SE TAKOJ POČUTIM BOLJE.
SAMO POVOHAJTE, KAKO
DIŠIJO!

NE BI POVOTAL,
ANŽE?

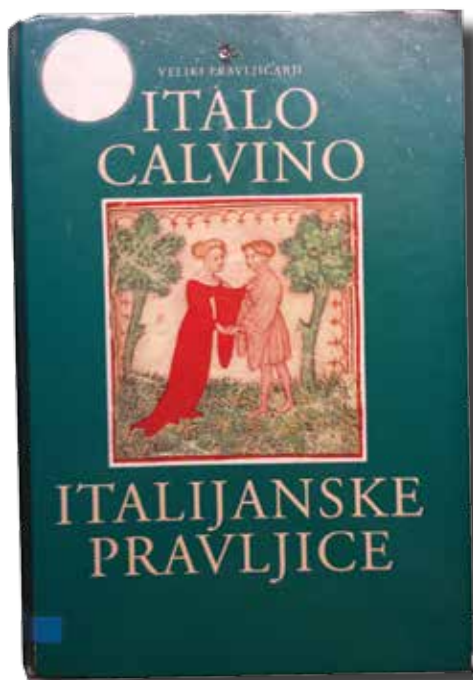
RAJE NE BI. POLEG ROŽ PRIDE TUDI
CVETNI PRAH. JAZ OSEBNO NE VIDIM
KAJ JE TAKO LEPEGA NA POMLADI!

Italijanske pravljice*

Besedilo in fotografija: Martin Justin

Nekoč je živel zelo bogat princ. Želel si je postaviti palačo prav nasproti kraljeve palače, toda veliko lepšo od njegove. Ko je bila palača sezidana, je nanjo obesil tale napis: DENAR NAREDI VSE.

Na prvi pogled, sploh dandanes, ko smo jih navedeni samo še kritizirati, bi lahko italijansko ljudsko pravljico Denar naredi vse hitro označili kot preprost odraz hrepenenja revnih po bogastvu ali celo, v bolj sodobnem kontekstu, kot odmev kapitalističnega čaščenja materialnega in želje po hitrem uspehu. In druga misel celo ni tako napačna - bogatega princa rahlo zanese, kralj je zaradi tega jezen in se ga želi znebiti, zato mu zastavi simbolično nemogočo nalogo, princ mora v treh dneh spregovoriti s kraljevo hčerko, zaprto v stolpu, drugače izgubi glavo. Princu se zdi naloga nemogoča, v svoji palači joka in stoka, ko do njega stopi stara dovilja, ki mu pove, kako lahko pride

do princese. Njun načrt uspe, kralj pohvali prinčev bistrost in mu da hčer za ženo. Vsi živijo srečno do konca svojih dni ...

Toda pravljica ne poudarja pomena denarja, ta je bil za končni razplet morda res pomemben, bistven pa je bil starkin nasvet, šele znanje je dalo materialnemu korist in funkcijo. Pa tudi misel, da je znanje koristno samo zato, ker lahko z njim služimo, je preveč banalna, le ena od kapitalističnih floskul, navideznih aforizmov, ki jih lahko slišimo od kogarkoli in se že zaradi te vsakdanjosti z njimi pač sprijaznimo. Bolj bistvena se mi zdi podoba ali posebitev znanja, dovilja, opisana kot "šepava, stara trapa", torej znanje kot nekaj neprivlačnega, celo odvratnega. Nekaj ne prav koristnega, razen za kakšen nasvet kdaj pa kdaj, pa še to samo v mejah skrajne previdnosti. A vendar je dovilja vir energije za življenje, ki pa se ga pogosto zaradi njegove navidezne samoumevnosti ne zavedamo. Misel je dobro artikuliral italijanski filozof Nuccia Ordine: "Dejansko se ne zavedamo, da literatura in humanistično znanje, kultura in izobrazba sestavljajo idealno plodovno tekočino, v kateri se lahko silovito razvijejo ideje o demokraciji, svobodi, pravičnosti, laičnosti, enakosti, pravici do kritike, strpnosti, solidarnosti in splošnem dobrem."

Italo Calvino, postmodernistični pisatelj, esejist, literarni teoretik, predvsem pa avtor mnogih lucidnih del, te in ostalih pravljic italijanske folklorne zagotovo ni prevedel, ker bi se s tako slabšalno predstavo znanja strinjal ali da bi jo celo podprl. Že (prostovoljno) raziskovanje, zbiranje, branje, študiranje je namreč rezultat radovednosti, iskrenega hotenja po znanju, vsak posameznik, vsak bralec, pa je odgovoren za svojo interpretacijo, svojo misel. Svoje znanje.

*Opomba: Polni naslov dela je Italijanske pravljice, kot jih je iz italijanske folklorne zadnjih sto let izbral in zapisal v knjižnem jeziku Italo Calvino.

Priporočamo: Vsem, ki še vedno verjamejo v branje pravljic za lahko noč!

Nisem še vrgel

Nula Kelvina

Zapisal: Gape

Foto: Pija Šarko

f# f#

f# e
 In čeprav mi govoriš, da med nana ni kemije,
 A7 D7 C#7
 da oči imam premajhne in podplate prevelike,
 f# A7
 in četudi jasno je, da te moti moje čtivo,
 H7 E7 E
 in ko s frendi grem na pivo, da ga serjemo vso noč.

REFREN:

F# C#7 F# H
 Nisem še vrgel puške v koruzo,
 H7 F# G#7 E
 havbice v pšenico in ročne bombe v rž.
 F# F#7 H7
 In zato namesto, da od mene se obračaš,
 Asus2 C7
 me lepo poglej in poljubi brž!

f# f#

f# e
 In čeprav ne toleriraš moj'ga zguncanega avta,
 A7 D7 C#7
 štorastih plesnih figur in prezapletenih šal
 f# A7
 in da ti hudo preseda, ker ponoči glasno spim,
 H7 E7 E
 da bolj slabo te poslušam in da imam premal' kocin.

REFREN

f# e
 In čeprav te moti, ker ne piše DeGe mi na pasu,
 A7 D7 C#7
 ker še nisem bil v Asu in ker ne živim v Murglah,
 f# A7
 in da ti ne berem misli, da ne gledam fensi filmov,
 H7 E7 E
 da raztresen sem in da ne zapomnim si imen.

REFREN 2x

19. marec	35. skupščina ZTS	sklic skupščine
 TABORNIKI	Dom kulture Kamnik, ob 9. uri	uodstua rodou, območij in zueze
	Vljudno uabljeni vsi taborniki, ki jih zanima taborniško dogajanje v Sloveniji! Več na: stencas.taborniki.si	Zueza tabornikov Slovenije

Foto: Arhiv ROŽ

19.-20. marec	NOT	orientacijsko tekmovanje
 NOT	Oš Sostro, Ljubljane	PP+
	Rok prijau: do vključno 15. 3.	Cena: 55 €/ekipo
	Več na: www.not.mocuirc.si	Rod močvirski tulipani Ljubljana

1.-3. april	Vikend MČ uodnikov ZTS	taborniško izobraževanje
 TABORNIKI	Postojna, Srednja gozdarska in lesarska šola	MČ uodniki
	Kontakt: nina.kapelj@taborniki.si	Zueza tabornikov Slovenije

2. april	Čistilna akcija Očistimo Kranj	čistilna akcija
2. april	Škalska liga, ka te briga	orientacijsko tekmovanje
8. april	ÇOTIK	orientacijsko tekmovanje
16. april	Iskanje zmajčka	šaljivo tekmovanje
22. april	Dan tabornikov, Suetouni dan Zemlje	taborniški in suetouni praznik
23.-24. april	Praznovanje 20. obletnice MZT in Taborniški feštival	taborniški festival
27. april–1. maj	ALT	taborniško izobraževanje
7. maj	Bičikleta žur	taborniško kolesarsko tekmovanje
7. maj	Scoutball turnir	taborniško športno tekmovanje
7. maj	Pot ob žici (RSa)	spominski pohod

Vabila pošljite na revija.tabor@taborniki.si.

Pustovanje snežakov. Foto: Rok Srša

Zadnja plat

Ureja: Matic Pandel

Malo solate za zdravje in veselje. Foto: Arhiv RKJ

Viuuu! Foto: Matej Golob

Poletje na drsalkah! Foto: Pija Šarko

RBS bojevniki. Foto: Kresnica

Kaj: vodstvo z izkušenimi vodiči za otroke in mladino po razstavi VODA ali samostojen ogled za vse tabornike

Kje: Mestni muzej Ljubljana, Gosposka 15, Ljubljana

Kdaj: od torka do nedelje, 10.00-18.00, četrtek do 21.00

Koliko: 2 EUR/tabornika z rutko za skupine 8 ali več otrok (vodniki spremljevalci brezplačno)

Za starejše tabornike (brez vodstva): 1 EUR/tabornika z rutko

Dodatne informacije in rezervacije: 01 24 12 506, prijava@mgml.si, www.mgml.si

Iz

Mestnega muzeja

Ljubljana je prišlo prijazno povabilo, da jih obiščemo na njihovi razstavi VODA, ki bo na ogled do 8. maja 2016. Na razstavi se lahko seznanimo s temo varovanja narave, izvemo, kakšen delež vode na Zemlji je zamrznjen, in koliko je je pitne. Vidimo, kolikšen je delež vode v človeškem telesu, in izvemo, da so prvi vodovod na območju današnje Ljubljane uporabljali že pred 2000 leti. Na razstavi vidimo še, kako so ob in na vodi svoj prosti čas preživljali naši dedki in babice ter kako je voda navdihnila nekaj naših umetnikov in več religij ter verovanj. Priporočamo ogled razstave, če vam je voda preprosto všeč in imate hkrati spoštljiv in odgovoren odnos do pitne vode, ki nam je v Sloveniji na srečo ne primanjkuje!

used se gor na štango, bova tko hitrej pršla ... dobra družba, tričlanska ekipa, pidoči, poligon, BIČIKLETA ŽUR, Jagodje, preluknja, žeja, kolo, 2016, svež zrak, IZOLA, zabava, voda, ketna, žurka, klanec, taborniki, rutkacilj, sonce, prva smeh, pomoč, naloge, sardele, pumpa, ugibanje, 7. maj, več info na: bičikleta žur, <http://www.jadranski-strazar.si>